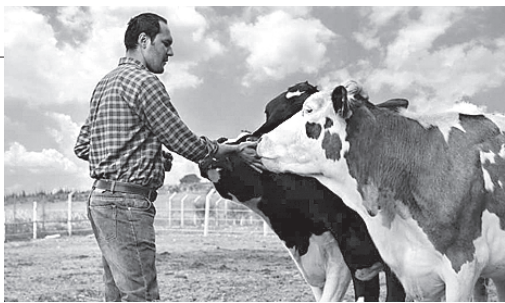

6 Тваринники вважають, що новий законопроект «Про управління відходами» не враховує їхніх потреб

8 Постанова Кабінету Міністрів України «Про запровадження пілотного проекту щодо маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками та проведення моніторингу обігу лікарських засобів»

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ВІВТОРОК, 30 ЛИПНЯ 2019 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№143 (6506)

ЦИТАТА ДНЯ

АНТОН КОРИНЕВИЧ:

«Позиція щодо нестачання води Північнокримським каналом до Криму правильна. Україна має застосовувати наявні механізми для тиску на державу-окупанта».

Представник Президента в АРК про непохитність точки зору Української держави

Депутати вчаться бути політиками

АЗИ ДЕРЖАВНОСТІ. Близько 260 представників партії «Слуга народу», обраних до Верховної Ради, зібрались на навчання у курортному Трускавці. Упродовж семи днів викладачі Київської школи економіки і знані вітчизняні економісти навчатимуть їх державного управління, безпеки, оборони, макроекономіки, інфраструктури, оподаткування. Новоспечених політиків вчитимуть, як працює Верховна Рада і які обов'язки мають народні депутати, повідомляє Радіо Свобода.

Учнів поділили на групи, які відповідають комітетам Верховної Ради, кожен обирає той напрям, за яким хотів би працювати в парламенті. Новообрані депутати мають практичні заняття, під час яких повинні підготувати законопроект та інші стратегічні документи. До слова, навчання народних новобраних депутатів — не нове в українській політиці.

Заняття тривають із 8.30 до 21 години із трьома перервами по 20 хвилин. «Слуги народу» мешкають у трьох готелях, зокрема в найдорожчому «Ріксос Прикарпаття», де й відбуваються заняття.

ЦИФРА ДНЯ

15,551 млрд м³

становлять запаси природного газу в підземних сховищах. Це на 22,2% більше, ніж було рік тому

Нові ринки збуту повернуть заробітчани

ТЕНДЕНЦІЇ. Садівнича галузь вийшла на той рівень, коли подальший її розвиток залежить від наявності робочих рук

Реконструйована школа в Авдіївці стане опорною

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ. Уряд Литви підтвердив наміри щодо допомоги в реконструкції опорної школи у прифронтовій Авдіївці на Донеччині. Під час нещодавньої зустрічі з керівниками Донецької обласної військово-цивільної держадміністрації наші партнери з цієї балтійської країни повідомили, що беруться закупити

і змонтувати навчальне обладнання для класів і кабінетів, обладнання для їдальні, а також інвентар для сучасного спортивного майданчика. Загалом литовці профінансують частину ремонтних робіт з відновлення навчального закладу на суму мільйон євро.

У лютому 2017 року загальноосвітня школа №2, де тоді розташували ще й пункт приймання гуманітарної допомоги для потерпілих внаслідок гібридної війни, потрапила під по-

тужний обстріл із позицій проросійських незаконних збройних формувань. На жаль, тоді загинула одна з місцевих мирних жительок, а приміщення навчального закладу зазнало значних руйнувань. Нині реконструюють школу, яка стане опорною, фахівці державного підприємства «Спеціалізоване будівельне управління Служби безпеки України», а загальна вартість проекту перевищує 63 мільйони гривень.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 30 липня 2019 року

USD 2525.2582
за 100 доларів США

EUR 2807.8346
за 100 євро

RUB 3.9755 /
за 10 рублів

AU 358321.51

AG 4151.52

PT 218434.83

PD 386617.03
за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Нові ринки збуту повернуть заробітчан

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

Нині ягідники передають вітамінну естафету фруктовим деревам. Утім, садівнича галузь — не лише смачна продукція та працедавець. Це також питання соціальні й економічні, взаємодія із суміжниками та інтеграція у світовий ринок. «Урядовий кур'єр» аналізує тенденції, які спостерігають на Вінниччині, найбільшій садівничій області в Україні.

Пропозиція і попит формують ціну

Господарства корпорації «Вінницясадвинпром» цього року відправили споживачам майже 2 тисячі тонн ягід — суниць, смородини, порічок, лохини, малини та агрусу. Реалізовували їх і у своїй області, і на всеукраїнському ринку. Зокрема поставляли в торговельну мережу Києва, Одеси, Дніпра та інших великих міст. Значну частину ягід придбали для заморозжування свіжими потужні переробні підприємства області.

«Проблем із реалізацією не було», — зазначив генеральний директор корпорації Анатолій Семенюк. Наприклад, суниці збрали майже 1400 тонн і всю продали за доброю ціною (у середньому 25 гривень за кілограм). Малину нині господарства відпускають за ціною 30 гривень за кілограм, що вдвічі дорожче, ніж торік. А лохину — оптом по 60—80 гривень. У роздрібній торгівлі на ринках Вінниці вона коштує 120 гривень, а за першу правили й по 200 гривень за кілограм, що не кожному по кишені.

Ціни на ягоди порівняно з минулим роком зросли з кількох причин. Найперша — несприятливі погодні умови навесні: дощі у період цвітіння та зав'язі перешкоджали запиленню рослин, а також не давали змоги своєчасно обприскати плантації від хвороб і шкідників. Тому врожай ягід менший від торішнього, а пропозиція й попит сформували ціни.

Крім того, попит на ринку безпосередньо позначається на планах садівників щодо вирощування тієї чи тієї культури. Наприклад, протягом трьох попередніх років малина коштувала дешево, тому в частині господарств зменшили площі під нею, але цього року вона знову пер-

Фото з сайту udu.edu.ua

Тенденція розширення площ ягідників негативна. Бо працівники воліють заробляти за кордоном, де платять трохи більше

спективна ягода. Інша ситуація з лохиною, розрекламованою як чудо-ягода. Хоч технологія її вирощування в умовах Вінниччини складна й дорога, площі під нею постійно зростають і нині в господарствах корпорації становлять понад 100 гектарів.

«Гойдалка цін на ринку протягом років не на користь плановому виробництву і призводить до надмірних виробничих витрат. А скажімо, в Італії, Іспанії та Німеччині, незалежно від того, високий врожай чи низький, ціни на ягоди майже однакові роками, що дає змогу планувати виробництво. Так тому, що їхній ринок стабільний і за потреби вони задіють механізми регулювання цін», — зазначив заступник генерального директора корпорації «Вінницясадвинпром» Сергій Бойчук.

Специфічні погодні умови весни також негативно позначилися на формуванні врожаю фруктових дерев. Абрикосів в області виростило мало, багато черешень ранніх сортів згнили на деревах, а ті, які постачали на ринок, були нарозхват. Кілограм пізніх сортів черешень (а таких садів в області мало) коштує 100 гривень — це дорого. Вишню реалізовували по 50 гривень за кілограм. Господарства корпорації збрали кісточкових майже тисячу тонн, що значно менше, ніж торік. Втім, цифру можуть змі-

нити пізні сорти слив, які вродили рясно і невдовзі їх постачатимуть на ринок.

Будемо зі своїми яблуками

Господарства корпорації «Вінницясадвинпром» стабільно забезпечують майже 40% промислового виробництва яблук. Більшість садів у ній інтенсивні, догляд проводять за сучасними технологіями, і тому продукція повністю конкурентоспроможна. Якщо свого часу Європа знала смак українських яблук через сік, то останніми роками найкращі господарства почали постачати їх свіжими на усталений європейський ринок, увійти в який складно.

Минулий рік був рекордним. Утім, зі слів Анатолія Семенюка, цього року в Європі загалом і в Україні зокрема врожай яблук очікується удвічі меншим. Цікаво, що наразі це не позначилося на ціні: ранні сорти яблук господарства відпускають по 6—7 гривень за кілограм, що майже на межі собівартості їх виробництва.

«Порівняно з минулим роком зберемо яблук удвічі менше і для переробки на сік, і сортових. Бачимо, що навіть ті яблука, які раніше відправляли на сік, тепер господарства постачатимуть у торговельну мережу для ре-

лізації свіжими. Попит є», — зазначив він.

Протягом останніх років вітчизняні садоводи доклали багато зусиль, щоб вийти на нові ринки збуту продукції. Якщо спочатку це були пробні партії, то тепер обсяги збільшуються: закордонні споживачі оцінили, що українські яблука смачні й коштують дешевше, ніж із країн ЄС. Так нещодавно вінничани відвантажили з холодильників пізні сорти яблук торішнього врожаю в Індонезію та Китай. Хочуть їх купувати арабські країни. Торік до Індії на пробу господарства корпорації відправили лише кілька машин яблук, а нині звідти телефонують, щоб придбати з нового врожаю.

Цього року в господарствах корпорації очікують зібрати приблизно 100 тисяч тонн яблук. «Тенденції на зовнішньому ринку сприятливі. Але найперше маємо задовольнити попит українських споживачів. Пізні сорти яблук реалізовуватимемо восени на ринках, а також закладемо на зимовий період у холодильники, яких маємо достатньо», — сказав Анатолій Семенюк.

Сади потребують робочих рук

З-поміж галузей сільського господарства садівнича — найбільшій працедавець. Іншими

словами, вона дуже залежить від ручної праці.

«Тенденція розширення площі під ягідниками негативна. Головна причина — не вистачає працівників. Якщо навіть ціни на ягоди зростатимуть, то нікому працювати. Цей чинник також стримує збільшення площ під фруктовими деревами. Селяни йдуть за кордон на заробітки», — розповів Сергій Бойчук.

Український ринок — частина відкритого ринку праці ЄС, а людина шукає де краще. Однак у корпорації запевняють, що можна заробляти і вдома. Зі слів Сергія Бойчука, у польських садах в середньому заробляють 14—16 тисяч гривень щомісяця і працюють із 7-ї ранку до 19-ї. У вінницьких починають із 9-ї і завершують о 17-й і в період збирання отримують понад 10 тисяч. І не треба витрачатися на проїзд, житло й харчування. Зокрема, на збиранні яблук у середньому заробляють 500 гривень щодня.

«Так, там платять трохи більше, бо їхні господарства міцніші, їх підтримує держава. Але питання і в тому, що склався міф про великі зарплати за кордоном. Багато фірм живуть із того, що агітують людей на заробітки, обіцяючи золоті гори. А коли поїхав і витратив гроші на квиток, то не станеш вертатися. Якби у наших садах працювали так, як у польських, то заробляли б не менше», — запевнив Сергій Петровіч.

Перші наслідки нестачі працівників помітні. Зокрема, у господарствах корпорації скорочують ті промислові сади, які були зорієнтовані на виробництво яблук на сік. Себто менш рентабельні. Тут причина та, що з переробними підприємствами не вдається домовитися про встановлення стабільної й виваженої ціни на несортіві яблука. Наприклад, якщо позаторік їх приймали по 8 гривень за кілограм, то торік — по гривні. У корпорації зауважили, що ціни на сік не стрибають.

Постачати садівнику продукцію (і зокрема яблука) за кордон вигідніше, ніж на внутрішній ринок. Можна припустити, що вихід на нові ринки збуту сприятиме поверненню заробітчан в українські сади.

Щеплені — означає захищені

ЧАС ОБИРАТИ ЗДОРОВ'Я. Розпочалася кампанія з вакцинації від дифтерії та правця

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Через можливе зростання кількості таких інфекційних захворювань, як дифтерія та правець, що можуть призвести до серйозних ускладнень, навіть до летальних випадків, Міністерство охорони здоров'я оголосило початок місячника вакцинації для дорослих. За даними Центру громадського здоров'я МОЗ, в Україні вкрай низький рівень вакцинації від дифтерії та правця: вакциновано менш як 70% дітей, а рівень охоплення щепленнями серед дорослих ще нижчий. То-

рік кожен другий дорослий не зробив необхідного щеплення.

В.о. міністра охорони здоров'я Уляна Супрун власним прикладом в одній зі столичних амбулаторій загальної практики сімейної медицини заохотила доросле населення країни до відповідного щеплення. «Вакциновані — означає захищені. Так ми дбаємо не лише про власне здоров'я, а й про здоров'я своєї сім'ї. Підійть до свого лікаря, уточніть, коли востаннє вакцинувалися. Адже після 16 років такі щеплення слід робити раз на десять років», — акцентувала Уляна Супрун.

Гендиректор Центру громадського здоров'я МОЗ Володимир Курпіта під час пресбрифінгу щодо початку кампанії з вакцинації від дифтерії та правця наголосив, що в попередні роки кількість захворювань на дифтерію коливалася від нуля до чотирьох, а торік таких випадків було 10.

«Бачимо, що зросла кількість хворих і на правець, їх за 2018-й понад 30. Над цим варто замислитися. Протягом десятиліття з'явилася велика кількість людей, які не робили ревакцинації або щеплення. А коли відбувається зниження колективного імуні-

тету, трапляються спалахи хвороб. Так було в 1990-х роках. Нині міжнародні експерти рекомендують Україні посилити заходи, щоб ситуація не повторилася», — підкреслив Володимир Курпіта. Він додав, що дифтерія виліковна, але такі хворі потребують серйозної медичної допомоги. А торік навіть зареєстрували сімейний випадок, коли захворів син, потім мати, а згодом ще кілька членів сім'ї.

«Вакцинація убезпечує від непоправного (з 1990-х років від дифтерії померло понад 600 людей). Для дорослих роблять комплексне щеплення від диф-

терії та правця. Для дітей використовують інші типи вакцин (вони потрібні: від дифтерії, правця, кашлюка). Нині в Україні є понад три мільйони доз вакцин від дифтерії та правця для дорослих. Вони є в усіх регіонах у центрах первинної медичної допомоги, а також у сімейних лікарів. Для ревакцинації потрібне одне щеплення. Якщо відповідних щеплень ніколи не робили, то їх має бути три: між першим і другим має минути місяць, між другим і третім — пів року», — пояснив Володимир Курпіта.

У регіони спрямовано сигнал проти дифтерії в

разі захворювання. За даними МОЗ, кожна обласна лікарня має не менш як 10 флаконів цієї сироватки.

Не обійшов Володимир Курпіта й теми важливості вакцинації дітей. А щодо страхів батьків каже так: «Дуже рідко трапляються реакції на вакцинацію. Але гірше, якщо дитина захворіє із серйозними наслідками, ніж після вакцинації кілька днів протримається температура 37,5—38. Медпрацівники обов'язково проводять інструктаж батьків щодо можливої реакції на щеплення та обов'язковості звернення до лікарів у разі виявлення небезпечних симптомів».

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Луганській ТЕС тимчасово знадобиться спецціна на газ

АКТУАЛЬНИЙ КОМЕНТАР. Антрациту для теплоелектростанції, яка забезпечує цілу область, залишилося на кілька днів

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Цього тижня в області можливе обмеження електропостачання, і його застосовуватимуть цілодобово. Про це попередили у пресслужбі Луганського енергетичного об'єднання. Причина — зменшення запасів твердого палива на Луганській ТЕС до критичного рівня і ймовірність зупинки її генерації. З огляду на те, що прифронтова область залишається на своєрідному енергетичному острові, ситуація тривожна.

«Направлено звернення до Прем'єр-міністра, РНБО та представника України у тристоронній контактній групі щодо цієї ситуації. Йдеться про нестачу вугілля антрацитової групи й необхідність у зв'язку з цим переведення Луганської ТЕС на газ», — каже директор обласного департаменту ЖКГ Віталій Сурай.

За його словами, квот на постачання вугілля не погоджує міністерство економічного розвитку Російської Федерації з червня цього року. Щомісяця це близь-

ко 210—220 тисяч тонн. Антрацит возять на Луганську ТЕС із шахтоуправління «Обухівське», яке підпорядковується корпорації ДТЕК, але розташоване в Ростовській області.

Про проблеми з постачанням антрациту влада Луганщини інформувала уряд протягом липня, просила погодити квоти і втрутитися в ситуацію через Міністерство закордонних справ і представництво України у тристоронній контактній групі.

Але настає особливий час: запаси твердого палива майже на нулі. Чи не зупиниться станція? «Ми однозначно говоримо про те, що Луганську ТЕС зупинити не можна, бо в області дефіцит потужності. Навіть з нитками, які пов'язують нас із Харківською й Донецькою областями, це не той клас напруги й не ті обсяги електроенергії, які нам потрібні. Дефіцит потужності становить близько 50%», — підкреслює Віталій Сурай.

Які варіанти розв'язання проблеми пропонує Луганщина? За словами директора обласного департаменту

ЖКГ, відбулося засідання регіональної комісії з техногенної безпеки й надзвичайних ситуацій. «Ми узгодили дії Укртрансгазу, Луганськгазу та станції з переходу на газ. За інформацією директора Луганської ТЕС, вже подано до НАК «Нафтогаз України» відповідний договір. Очікуємо підписання», — розповідає він.

Але газ нададуть за ціною, яку встановив Кабінет Міністрів для промислових споживачів. З огляду на те, що є гранична ціна електроенергії — 1,64 гривні, збитки Луганської ТЕС, за інформацією представників підприємства, у разі виробництва електроенергії з газу становитимуть щодоби майже 4 мільйони гривень.

А чи довго зможе станція виробляти таку дорогу електроенергію? «Ми вже звернулися до Прем'єр-міністра України із проханням обговорити питання роботи Луганської ТЕС на рівні Державної комісії з питань техногенної і екологічної безпеки й терміново розглянути та ухва-

лити спеціальне рішення», — пояснює Віталій Сурай. — Ми запропонували проєкт постанови з приводу покладання спецобв'язків на НАК «Нафтогаз України» в частині ціноутворення для нашої станції на період спалювання газу як палива до моменту переходу на вугілля антрацитової групи».

За словами Віталія Сурая, технічно все необхідне для переходу роботи Луганської ТЕС на газ є: достатні обсяги, тиск. Щоправда, чи зможе підприємство стовідсотково оплачувати блакитне паливо, якщо тарифи не покриватимуть витрат?

Але влада Луганщини постаралася врахувати й можливі ризики в частині припинення його постачання. «Ми робимо все, щоб люди не відчули змін», — підкреслює директор обласного департаменту ЖКГ.

Але про всяк випадок усі варіанти перебігу подій, пов'язані з будь-якими можливими надзвичайними ситуаціями, опрацьовано — аж до підключення всіх резервних джерел.

ПРОШУ СЛОВА!

Солом'яний бичок

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

«Тарас Бульба» вклав на лікарняні ліжка», «На рок-фестивалі в Дубні отруїлися люди», «Масове отруєння шаурмою», — стрічка новин, здається, не встигає приплюсовувати повідомлення на одну й ту саму тему.

Справді, відомий рок-фестиваль «Тарас Бульба», що звично проходить у липні у давньому Дубні, цього разу був із гірким присмаком несвіжої шаурми. Принаймні вже 14 людей, які купили її в одного підприємця, заявили про симптоми гострої кишкової інфекції.

— На превеликий жаль, це вже третє отруєння на Рівненщині за місяць, — каже директор обласного лабораторного центру Віктор Мороз. — Тиждень тому подібне трапилося в кафе у Мізочі Здолбунівського району, де на весіллі постраждало 84 людини, а наприкінці червня — в Рівному.

До честі фахівців центру, вони оперативно реагують на такі випадки й одразу інформують про них на сайті, що, як, коли і чому. І дуже просять нас: не купуйте продуктів (а надто влітку) у стихійних торгівцях! Вимагайте документи, що підтверджують їх безпечність та якість!

Звісно, ні на рокфестивалі, ні на весіллі, яке, до речі, проходило зовсім не в стихійному закладі громадського харчування, ніхто жодних документів не вимагав. Якось, погодьтеся, не звикли ми до цього. Ось і розплачуємося за чиніть халатність власним здоров'ям. Чуюмо чи не щодня в новинах: то в оздоровчому таборі масове отруєння дітей, то на весіллі. Отруєння стали просто-таки невідомими атрибутами літа, хоч із гармонізацією нашого законодавства із європейським мало б бути навпаки.

Торік у квітні набрав чинності закон про державний контроль за якістю та безпечністю харчів.

«Система державного контролю харчової продукції виходить на якісно новий рівень», — поспішили відрепортувати тоді на сайті Кабінету Міністрів і в експертному середовищі.

Справді, європейський підхід у тому й полягає, що держава перестала диктувати підприємцям, що і як робити, але прискіпливо контролює безпечність продуктів для споживачів. Саме тому закон розв'язав руки контролерам: Держпродспоживслужбі повернули право на позапланові перевірки й навіть на закриття закладів громадського харчування, а штрафи нині становлять 200 і більше тисяч.

Ось тільки не працює все це в нас. У Європі власник закладу, де отруїлися люди, сплатить їм мільйонні суми євро. Тому таких ризиків там у рази менше: потрапити під збільшувальне скло перевіряльників — це для підприємців уже вердикт. У нас — ні. Інакше як пояснити, приміром, стафілокок на руках кухаря в кафе, про що офіційно повідомив лабораторний центр? І це в центрі Європи у ХХІ столітті! Нонсенс? Атож!

Українців за кордоном зокрема в ресторанных закладах вважають чи не найкращими працівниками і дуже цінують. Чому ж не дотримуємося елементарних вимог і правил у себе? Чому так легко ставимо під загрозу здоров'я земляків, сусідів? Бо немає невідомості покрання. Така моя відповідь.

Якось дуже вже сильно застрягли ми в пострадянському минулому. Неначе той солом'яний бичок, приклеїлися до нього міцною смолою. Як її віддери? Автори закону, вочевидь, гадали, що достатньо підвищити рівень самовідповідальності. Прорахувалися: пряник не спрацював.

Тоді берімося за батоги, панове контролери! Ось і Укрзалізниця вже хоче збільшити штрафи для безквиткових пасажирів у 30 разів. По-іншому з українцями, на жаль, не можна: дуже вже подобається нам роль солом'яного бичка.

Нескорені готуються до перемоги

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ЗВІТЯГА. 166 спортсменів узяли участь у тестуваннях до української збірної «Ігор нескорених». Добір відбувався в шести адаптивних видах спорту: легка атлетика (біг, стрибки в довжину, штовхання ядра), плавання, стрільба з лука, веслування на тренажері, пауерліфтинг і велосипедний спорт (зокрема на візках). Раніше ще 75 спортсменів взяли участь у тестуваннях у Львові та Одесі.

«Для нас ви вже переможці, тепер зичу вам перемогти свої болі й страхи», — звернулася до учасників віцепрем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції Іванна Клімпуш-Цинцадзе. — Для нас важливо, щоб це були не лише спортивні змагання, а й повноцінна програма психологічної реабілітації, а також можливість суспільству висловити вам вдячність, продемонструвати увагу й підтримку».

Урядовець подякувала організаторам і партнерам фінального етапу тестувань, висловивши сподівання, що традицію участі національної збірної в «Іграх нескорених» буде збережено.

«Переконана, що наступний уряд продовжить розпочату нами справу, бо це надзвичайно важливо для наших ветеранів і їхніх родичів. Щороку до проєкту долучається дедалі більше учасників і учасниць, які згодом розвивають інші проєкти спортивної, психологічної та соціальної допомоги», — наголосила віцепрем'єр-міністр.

Цьогоріч кількість учасників національної збірної в «Іграх нескорених», що відбудеться в 2020 році в Гаазі, збільшено до 20 осіб.

Москва вкотре плюнула в обличчя Європі

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

НІ ПРАВ, НІ СВОБОД. Минув лише місяць після повернення російської делегації в ПАРЕ. Тоді це рішення виправдовували зокрема появою в європейських інституціях більших можливостей для захисту громадянських прав і свобод в РФ. І ось цей час настав. Влада РФ відверто і вкотре показала: міжнародні норми й взяті зобов'язання для неї нічого не варті. Так, 27 липня у Москві поліцейські із грубим застосуванням сили затримали понад 1300 учасників мітингу «За чесні вибори» на підтримку незалежних кандидатів на виборах до міської думи. Раніше їм відмовили в реєстрації, й небайдужі росіяни вийшли на акції протесту.

Щоправда, акцію не узгодили з московською владою. Зробити це було б неможливо з огляду на патологічний страх Кремля перед волюнтаризмом.

Те, чого цивілізована й вихована Європа вимагає від Росії, давно вже не очікують у нас. І про що неодноразово попереджали європейських партнерів: Росії не можна вірити за будь-яких умов.

«Варварське побиття власних громадян, численні арешти й затримання, застосування штучних і дискримінаційних передвиборчих фільтрів, покликані забезпечити участь у виборах виключно зручних кандидатів доводить неспроможність російської влади забезпечити демократичне волевиявлення, демонструє її страх перед реальною політичною конкурен-

Для Кремля цивілізовані норми залишаються порожнім звуком

цією», — йдеться в коментарі відомого журналіста й політичного діяча, оприлюдненому з цього приводу.

У відомстві наголосили, що такими системними порушеннями фундаментальних свобод і прав людини — свободи висловлювань і мирного протесту — Кремль «відверто знищується з тих європейських держав і політиків, які нещодавно дозволили російським представникам повернутися в Парламентську асамблею Ради Європи».

Для нас очевидно, що Росія не належить до демократичної спільноти, а є державою-парією. Саме тому рішуче засуджуємо масові репресії, до яких вдався Кремль останніми днями», — йдеться в документі.

В МЗС очікують на таке саме рішуче засудження дій російської влади від інших пред-

ставників європейської і євроатлантичної спільноти.

І ось їхня реакція. Генсек Ради Європи Турбйорн Ягланд та президент ПАРЕ Ліліан Мори-Паск'є висловили занепокоєння з приводу недопущення опозиційних кандидатів до виборів у Московську міську думу та непропорційного застосування сили поліції проти учасників акції протесту з цього приводу.

Відповідні заяви Ягланда і Мори-Паск'є опубліковано на сайтах Ради Європи і ПАРЕ, повідомляє Укрінформ.

«Я із занепокоєнням спостерігав за останніми подіями перед виборами в Москві. Згідно з повідомленнями, опозиційні кандидати не змогли виставити свої кандидатури на виборах. Маю намір обговорити це з головою центральної виборчої комісії Росії

Еллою Памфіловою. Усіх законних кандидатів слід допустити до участі, як і мають бути гарантовані вільні й чесні вибори. Росія як держава-член Ради Європи повинна дотримуватися європейських стандартів у виборчому процесі», — зазначив генсек Ради Європи.

«Я глибоко занепокоєна масовими арештами демонстрантів і непропорційною реакцією поліції, яка намагалася розігнати їх. Свобода слова і свобода зібрань слугують важливими умовами демократії. У всіх країнах — членах Ради Європи й загалом у будь-якому відкритому демократичному та плюралістичному суспільстві всі думки, зокрема критичні про владу, можна висловлювати вільно», — наголосила Ліліан Мори-Паск'є.

Фото з сайту rus.tinetti.v

ЩЕ БІЛЬШЕ
ФОТО
НА САЙТІ
UKURIER.GOV.UA

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 липня 2019 р. № 649
Київ

Про внесення змін до переліку
органів ліцензування

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести до переліку органів ліцензування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2015 р. № 609 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 68, ст. 2232), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 липня 2019 р. № 649

ЗМІНИ,

що вносяться до переліку органів ліцензування

1. Пункт 5 викласти в такій редакції:

«5. МОН

освітня діяльність у сфері вищої, післядипломної, фахової передвищої, професійної (професійно-технічної) освіти».

2. Доповнити перелік пунктом 5¹ такого змісту:

«5¹. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації

освітня діяльність у сфері дошкільної, загальної середньої та позашкільної освіти».

3. У пунктах 24 та 26 у графі «Найменування органу ліцензування» слова «обласні, Київська міська держадміністрації» замінити словами «Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації».

4. Пункт 25 викласти в такій редакції:

«25. НКРЕКП

діяльність у сфері електроенергетики транспортування нафти, нафтопродуктів магістральним трубопроводом діяльність на ринку природного газу».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 липня 2019 р. № 656
Київ

Про затвердження Меморандуму
про взаєморозуміння між Урядом України
та Урядом Королівства Саудівська
Аравія про співробітництво у сфері спорту

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Затвердити Меморандум про взаєморозуміння між Урядом України та Урядом Королівства Саудівська Аравія про співробітництво у сфері спорту, вчинений 23 листопада 2018 р. у м. Києві.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 липня 2019 р. № 658
Київ

Про внесення зміни в додаток 1
до постанови Кабінету Міністрів України
від 5 квітня 2014 р. № 85

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Внести зміну в додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2014 р. № 85 «Деякі питання затвердження граничної чисельності працівників апарату та територіальних органів центральних органів виконавчої влади, інших державних органів» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 29, ст. 814; 2015 р., № 86, ст. 2882), замінивши позицію

«ДСНС 338 211 5585 108»
такою позицією:

«ДСНС 366 211 5585».

2. Міністерству внутрішніх справ забезпечити фінансування оплати праці з урахуванням додаткової чисельності працівників Державної служби з надзвичайних ситуацій у межах видатків на оплату праці, передбачених для Державної служби з надзвичайних ситуацій у Державному бюджеті України на відповідний рік.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАДРОВІ ПИТАННЯ

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

звільнив:

ДУНАЙЧУКА Валерія Савовича — з посади голови Камінь-Каширської районної державної адміністрації Волинської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;

ІВАНЮЧЕНКА Сергія Івановича — з посади голови Білокуракинської районної державної адміністрації Луганської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;

ЧЕХУТУ Наталію Василівну — з посади голови Кременіської районної державної адміністрації Луганської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;

ДЗЮБУ Ігоря Анатолійовича — з посади голови Марківської районної державної адміністрації Луганської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;

СЕРПІЄНКА Віктора Валентиновича — з посади голови Новоайдарської районної державної адміністрації Луганської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;

ІВАНОВА Олександра Миколайовича — з посади голови Троїцької районної державної адміністрації Луганської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;

ЗУБРИЦЬКОГО Василя Богдановича — з посади голови Стрийської районної державної адміністрації Львівської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;

СУКАЧА Василя Олександровича — з посади голови Кам'янець-Подільської районної державної адміністрації Хмельницької області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;

ЛЕВАДУ Сергія Яковича — з посади голови Дарницької районної в місті Києві державної адміністрації у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;

ЗАБОЛОННОГО Геннадія Вадимовича — з посади голови Деснянської районної в місті Києві державної адміністрації у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України.

АПК. Традиційний жнивний захід Інституту сільського господарства
Північного Сходу НААН допоміг аграріям Слобожанського регіону
визначити і грамотно розставити акценти у вирощуванні зернових

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Наука практики
основа

Ті, кому недавно довелося проїжджати автотрасою Суми — Ромни — Київ, на 7-му кілометрі не могли не помітити представницького зібрання, доповненого зразками сучасної живної техніки і насамперед збиральними комбайнами. Саме ця місцина на території Сумського району неподалік обласного центру стала традиційною для проведення Дня поля, який на Сумщині справедливо вважають своєрідним компасом для хліборобів.

Адже, як наголошує керівник апарату Сумської ОДА Дмитро Живицький, область здавна вважається аграрною і для неї вирощування зернових, технічних та інших культур — альфа й омега щоденної економічної діяльності.

У Дні поля взяли участь не лише аграрії — практики з різних районів краю, а й науковці інституту, які щороку в липні організовують захід, численні партнери хліборобів — виробники і поставачальники насіння, техніки, добрив, пестицидів тощо.

За словами директора інституту Віктора Кабанця, жнивний годинник звиряють усі причетні до хліборобської справи. І не лише звіряють, а й вносять необхідні корективи й уточнення, щоб жодні обставини і насамперед погодні умови не могли негативно вплинути на кінцевий результат.

Перший віцепрезидент НААН академік Михайло Гладій не приховує професійного задоволення від побаченого і почутого на сумських дослідних ділянках. На його переконання, Інститут сільського господарства Північного Сходу впродовж багатьох років — не просто підмога хліборобам, а основа їхньої діяльності. Адже тут пропонують саме вітчизняні рецепти, які легко вписуються в місцеві кліматичні умови, що, на відміну від закордонних аналогів, значно вигідніше фінансово, організаційно й економічно.

Науковий заклад давно став невід'ємною складовою АПК Сумщини і прилеглих регіонів. Адже до села Сад Сумського району, де розташований інститут, по науку — у прямому значенні слова — приїжджають представники багатьох областей: Полтавської, Харківської, Чернігівської, Черкаської, Київської та інших. Адже тут є що запозичити і чого повчитися.

Чого тільки варті постійні 8—10 науково-технологічних полігонів, які щороку закладають у базових підрозділах крім Сумської області, на Харківщині, Полтавщині і Чернігівщині. На них випробовують 550—600 сортів і гібридів, а також інноваційні агротехнології.

У Державному реєстрі сортів рослин, придатних

Справа наліво — директор інституту Віктор Кабанець, перший віцепрезидент НААН Михайло Гладій, керівник апарату Сумської ОДА Дмитро Живицький, директор департаменту агропромислового розвитку Сумської ОДА Олександр Маслак

для поширення в Україні, зареєстровано шість сортів гречки істівної детермінантного та два звичайного морфотипів, два — кондитерського соняшнику, три — злакових кормових трав, а гречаним насінням селекції інституту засівають понад 40% посівних площ в Україні та більш як 70 — у Сумській області.

В інституті функціонують довгострокові польові досліді, де вивчають способи обробітку ґрунту в двох чотирисільних сівозмінах, розробляють методику максимального насичення сівозмін кукурудзою та соняшником.

Вагомі набутки мають науковці й у вирощуванні сої, картоплі, льону, вівса, гороху тощо.

У тому, що область упродовж останніх п'яти років виходить на валовий намолот зернових від 4 до 4,2 мільйона тонн, — незаперечна заслуга науковців.

Краще раз
побачити
і запровадити
в себе

Спілкуючись з учасниками Дня поля, легко підвести їхні враження і думки під спільний умовний знаменник: побачене має насамперед практичну користь. Саме так вважає начальник відділу агропромислового розвитку Буринської РДА Ігор Мірошник. За його словами, в районі працюють 105 фермерських і 12 господарств інших форм власності, які обробляють понад 60 тисяч гектарів ріллі.

Ранні зернові культури, зокрема озима пшениця — головний хліб.

Фермери і керівники господарств запозичили багато практичного досвіду, ознайомились із новітніми досягненнями та розробками науковців, які пропонують кваліфікований супровід, що гарантує майбутній успіх.

Важлива обставина. Сумщина має велику протяжність з півдня до півночі — майже 400 кілометрів, що зумовлює кліматичні особливості, отже й методику вирощування. І в цих ситуаціях є практичні рецепти, завдяки яким зернові та інші ризики зведено до мінімуму.

Того дня ми мали несподівану зустріч — у Дні поля взяв участь співвласник компанії «Натур-світ» Рішал з Індії. За його словами, у селі Вільшана Недригайлівського району працює лінія з виробництва гірчиці та коріандру, в яку інвестувала одна з індійських компаній. Постійну роботу там мають майже 30 місцевих селян, а вироблені спеції експортують в Індію, деякі країни Європи і США.

Індійський підприємець зацікавився роботою інституту, сумських хліборобів, наголосивши, що він приємно вражений підсумками їхньої праці і цілком можливо, що компанія розгляне нові варіанти інвестицій в АПК Сумщини.

Як підсумовує Віктор Кабанець, усі учасники Дня поля одержали ґрунтовні консультації з широкого кола питань, що знадобляться вже найближчим часом, коли розпочнеться сімба озимини.

Так науковці інституту підтверджують практичний авторитет свого закладу, де разом із хліборобами працюють на кінцевий результат.

АКТУАЛЬНО

Для чого потрібен кластер

ЗНАННЯ — СИЛА. Інтеграція освіти, науки і виробництва працює на енергонезалежність України

Світлана ІСАЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Уряд підтримав ідею створення державних ключових лабораторій, у яких науковці з різних галузей і закладів, об'єднавши фінансові й інтелектуальні ресурси, розв'язуватимуть нагальні для країни масштабні завдання.

Одне з таких важливих питань — видобувати більше вуглеводнів із вітчизняних родовищ для розвитку енергетичного сектору та економіки загалом.

Науковці
вказуть
оптимальний
шлях

Україна має необхідну ресурсну базу і технології для нарощування видобутку власних вуглеводнів. Щорічний видобуток газу державними компаніями 20 мільярдів кубічних метрів — цілком реально. Але попри значне фінансування державних видобувних програм, результат невтішний.

«Реалізація таких стратегічно важливих для України завдань має ґрунтуватися на новітніх наукових досягненнях, — наголошує ректор Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу доктор технічних наук, академік НАНУ Євстахій Крижанівський. — Дослідження в інтересах нафтогазовидобувної галузі досі виконували окремі установи, розв'язуючи локальні проблеми. Брак тісних зв'язків між наукою і виробництвом не давав змоги провести системні узагальнення для об'єктивного вибору оптимального шляху розвитку галузі».

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу має багатий досвід організації і ведення міждисциплінарних проєктів, які надавали конкретні рекомендації виробничникам щодо ефективного використання покладів вуглеводнів — від геологорозвідки до розроблення і застосування новітнього інструментарію й ефективних методів буріння.

Нині ІФНТУНГ виконує понад 40 угод з 20 країнами світу

Президія Національної академії наук України навіть доручила йому як профільному навчальному закладу нафтогазової галузі об'єднати науковий потенціал університетів,

установ НАНУ, галузевих інститутів для нарощування видобутку вітчизняних енергоносіїв.

Для цього розширили число учасників нафтогазового науково-технологічного парку при університеті, який працює з 2007 року. Серед його засновників Інститут електрозварювання ім. Є. О. Патона, Інститут надтвердих матеріалів ім. В. М. Бакуля, Фізико-механічний інститут ім. Г. В. Карпенка, Інститут геологічних наук та Інститут газу.

Хай-тек
починається
в університетах

Ще одна проблема — кадрове забезпечення нафтогазової галузі. Ринок праці розбалансований. Підприємства групи «На-

фтогаз» потребують фахівців для буріння та експлуатації свердловин. ПАТ «Укргазвидобування» навіть шукає партнера для заснування нової школи буріння, як заявив Андрій Делитканич, заступник начальника департаменту цієї компанії.

За словами Євстахія Крижанівського, університет нафти і газу готовий долучитися до реалізації такого завдання, оскільки це єдиний український заклад вищої освіти, який готує фахівців за всіма необхідними для нафтогазової галузі освітньо-професійними програмами. У багатьох найповажніших компаніях світу працюють випускники Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу, і там вони реалізують складні проєкти на різних рівнях.

На базі університету діє нафтогазовий освітній кластер як комунікаційно-координаційна платформа у царині нафтогазової освіти. До нього увійшли університети країни, які здійснюють підготовку за окремими нафтогазовими спеціальностями. Кластер готовий залучати інші заклади вищої освіти, зокрема закордонні.

Створюють науководослідне конструкторсько-технологічне бюро з проектування нафтопромислового обладнання. До науковців долучаються українські підприємства, які можуть виготовляти високотехнологічні механізми для нафтових і газових промислів, а це поштовх розвитку вітчизняного машинобудування. У перспективі — створення державної ключової лабораторії проблем нафтогазової енергетики.

ОФІЦІЙНО

«Галузева наука — основа розвитку нафтогазового сектору»

Дмитро ЧЕБЕРКУС,
генеральний директор
директорату науки
Міністерства
освіти і науки:

— Виробничників цікавлять здобутки галузевої науки як основи технічного, технологічного розвитку нафтогазового сектору, визначального для вітчизняної економіки.

Дослідження із проблематики енергетичної безпеки мають бути серед пріоритетних. Нині Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу — єдиний заклад вищої освіти нафтогазового профілю, де зосереджено і збережено у повному обсязі нафтогазову науку. Він згуртував навколо себе всіх, хто зацікавлений у науково-технічних інноваційних, потужних і потрібних нашій державі розробках. Логічно створювати на базі університету спільні дослідницькі центри, а також координаційний центр розвитку всієї галузі. Міністерство освіти і науки підтримує таку співпрацю між науковцями і виробничниками».

Без ізоляції від суспільства

ЮСТИЦІЯ. Порівняно недавно в українському суспільстві ввійшов у вжиток термін «пробація»

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Це система наглядових і соціально-виховних заходів, які застосовують за рішенням суду та відповідно до закону до засуджених, виконання певних видів кримінальних покарань, не пов'язаних із позбавленням волі, і забезпечення суду інформацією, яка характеризує обвинуваченого. Для роботи повноцінної системи пробації в Україні створено єдину Державну установу «Центр пробації» з підпорядкуванням їй уповноважених органів на місцях.

Під час робочої поїздки на Черкащину заступник міністра юстиції Денис Чернишов представив персоналу уповноважених органів з питань пробації області нового керівника філії Олександра Культенка, який до цього обіймав посаду заступника начальника філії.

Вітаючи новопризначеного керівника з підвищенням, заступник міністра висловив побажання примножити досягнення підпорядкованого персоналу і звернути увагу на підвищення рівня компетентності працівників та сумлінне виконання колективом завдань, що нині стоять перед пробацією, головна мета діяльності якої полягає в захисті суспільства, запобіганні повторним злочинам, сприянні реінтеграції правопорушників у суспільство.

Основні досягнення та проблемні питання в діяльності філії Державної установи «Центр пробації» в Черкаській області та її структурних підрозділів за підсумками роботи в першому півріччі 2019-го обговорили під час відповідної семінар-наради під головуванням директора Державної установи «Центр пробації» Олега Янчука.

Начальник Черкаської філії поінформував присутніх, що на

кінець першого півріччя цього року фактична чисельність персоналу уповноважених органів із питань пробації в області становила 87 осіб, або 93% штатної чисельності. За словами Олександра Культенка, одне із пріоритетних завдань діяльності філії Державної установи «Центр пробації» в області — навчання персоналу. Протягом першого півріччя 2019 року курси початкової підготовки та підвищення кваліфікації закінчили 11 працівників підрозділів пробації, а один новоприйнятий пройшов онлайн-навчання.

Один із показових підсумків ефективної співпраці філії Центру пробації в Черкаській області з органами місцевого самоврядування — затвердження цільових програм для поліпшення матеріально-технічного забезпечення і розвитку пробації. Такі програми вже затверджено у Корсунь-Шевченківському

й Тальнівському районах, відповідна робота (погодження програм із профільними управліннями) триває ще у двох громадах.

Олег Янчук наголосив на важливості комунікації з партнерськими організаціями — державними і громадськими, для вирішення інших питань діяльності органів пробації. Зокрема розширення так званого банку ресурсів для успішного забезпечення потреб клієнтів.

Від імені громадського сектору вдячність персоналу Центру пробації за співпрацю в реалізації плотних проєктів, спрямованих на запобігання захворюванням суб'єктів пробації на ВІЛ/СНІД, туберкульоз і вірусний гепатит, висловили представники благодійної організації «Від серця до серця».

Оскільки три підрозділи філії Центру пробації в області стали майданчиками для створення

в межах проєкту «Заради життя» в Україні консультативного кабінету для роботи з особами, хворими на СНІД, туберкульоз, вірусний гепатит С, окремо зосереджено увагу на підсумках його діяльності й перевагах для клієнтів пробації. Зокрема 160 із 402 осіб, які перебувають на обліку уповноважених органів із питань пробації м. Черкаси та Черкаського району, пройшли скринінгове анкетування. У подальшому 39 осіб направлено до медичного закладу для детального обстеження та отримання кваліфікованої медичної допомоги.

Серед пріоритетних завдань на друге півріччя начальник філії виокремив поліпшення матеріально-технічної бази, забезпечення підготовки кадрів, розвиток волонтерства у пробації та продовження участі в реалізації пілотних проєктів, які впроваджують у регіоні.

ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ

Відходи, про які забули

ОХОРОНА ДОВКІЛЛЯ. Чому новий урядовий законопроект викликав питання у фахівців тваринницької галузі

Як відомо, Кабінет Міністрів підтримав на урядовому засіданні рамковий проєкт закону «Про управління відходами», розроблений Мінприроди за участі іноземних експертів та консультантів. Його зареєстровано у Верховній Раді з номером 10411, він перебуває на розгляді профільного комітету, але ухвалюватиме його вже новий склад парламенту.

Як стверджують розробники, законопроект — один із ключових стратегічних загальнонаціональних документів для подальшої реформи у сфері відходів на практичному рівні за принципами, які успішно діють у Європейському Союзі.

«Запропонований проєкт закону дасть нарешті змогу впровадити європейську модель розв'язання проблем з відходами», — йдеться у повідомленні пресслужби Мінприроди.

Передбачено утворення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами. Нова установа організовуватиме систему управління відходами і забезпечуватиме її функціонування. Запропоновано істотне підвищення розмірів штрафів за правопорушення у сфері управління відходами — майже вдвіть.

Модель, а чи європейська?

Звучить гарно, але у тваринників є істотні зауваження щодо того, чи запропонована модель справді європейська. Асоціація тваринників України (АТУ) вважає, що законопроект не розв'язує наболілої для галузі проблеми утилізації відходів тваринного походження, мало того, ставить під загрозу епізоотичну ситуацію в країні.

Щоправда, зауважують в АТУ, законопроект містить чимало позитивних норм. Він кардинально змінює підхід у сфері управління відходами, що утворюються в Україні, їх перевозять через її територію, вивозять за її межі, а також із перевезенням, обробленням і відновленням відходів, які ввозять в Україну як вторинну сировину.

Позитивно й те, що передбачено економічні інструменти фінансування заходів у сфері управління відходами: податкові, фінансові, кредитні, депозитні, дотаційні,

Тваринники зазначають: поза увагою держави залишилося питання утилізації відходів тваринного походження

Востаннє кошти з бюджету на заходи із запобігання розповсюдженню збудників інфекційних хвороб тварин надавали у 2014 році

субсидійні (стаття 39). Це великий позитив, бо дотепер брак фінансування був головною причиною того, що Україна цілком могла перетворитися на зону екологічного лиха.

Однак, на думку тваринників, законопроект фактично не стосується утилізації відходів саме тваринного походження, не розв'язує проблеми нестачі в Україні підприємств з утилізації тваринних відходів, не торкається оцінки реального стану тих підприємств, які вважають діючими, — чи насправді вони такі?

Забгато винятків

У статті 2 наведено перелік відходів, на які не поширюється запропонований закон: відходи фекалій/гною, соломи та інші природні, сільськогосподарські або лісові продукти, що не є небезпечними та використовуються в сільському, лісовому господарстві або для виробництва енергії з такої біомаси шляхом застосування процесів або методів, які не завдають шкоди навколишньому природному середовищу чи здоров'ю людини; побічні продукти тваринного походження та виробництва продукції, крім призначених для спалення, захоронення чи застосування для вироблення біогазу або компосту; туші тварин, заги-

блих не внаслідок забиття, зокрема забитих для зменшення епізоотичних хвороб, і видалених (на які поширюється чинність Закону «Про побічні продукти тваринного походження, не призначені для споживання людиною»).

З цього останнього пункту видно, що законопроект не регулює утилізації туш загиблих свиней, інфікованих АЧС. Однак в АТУ зауважують: в Україні кричущий дефіцит спеціальних утилізаційних підприємств.

Некомплексний підхід

Тваринники зауважують: з 2018 року держава активно підтримує шляхом різних дотацій будівництво в Україні нових тваринницьких комплексів і ферм, але не підійшла комплексно до питання розвитку тваринництва. Поза увагою залишилося питання утилізації відходів тваринного походження.

Програм сприяння будівництву приватних підприємств з утилізації таких відходів немає. Так само немає належного державного фінансування і контролю за діяльністю спеціалізованого державного підприємства.

Про це свідчить відповідь Держпродспоживслужби на запит АТУ: «Утилізацію відходів тваринного походження здійснює ДП «Укрветсанзавод», до складу якого входять 18 філій, які розташовані в 15 областях України. На цей час 6 філій не працюють, частина працює не на повну потужність».

У листі Держпродспоживслужби зазначено й причину такого стану: востаннє кошти з бюджету на цю потребу надавали у 2014 році: «ДП «Укрветсанзавод» було профінансовано за бюджетною програмою «Заходи по боротьбі зі шкідниками та хворобами сільськогосподарських рослин, запобігання розповсюдженню збудників інфекційних хвороб тварин» в сумі 3000,00 тис. грн, використано 2145,89 тис. грн. За період 2015—2019 років ДП «Укрветсанзавод» коштів з державного бюджету на фінансування будівництва та реконструкцію підприємств з утилізації відходів тваринного походження та закупівлю обладнання не отримувало».

Тож зрозуміло, чому обладнання на філіях спеціалізованого державного підприємства давно застаріле й потребує оновлення.

Якщо далі залишити проблему без уваги, Україні, на думку тваринників, загрожує екологічна катастрофа. Адже підприємства галузі мусять розв'язувати проблему самотужки, кому на що вистає коштів і совісті. Хтось за власні гроші купує дорогі мобільні установки з утилізації відходів, хтось — навпаки, викидає тваринні рештки в яри, ліси і лісосути. Це становить чималу екологічну загрозу.

Адже відходи продуктів тваринного походження можуть бути інфіковані збудниками африканської чуми свиней (АЧС), епідемічної діареї свиней (ЕДС) та інших небезпечних захворювань. Тваринні рештки, не утилізовані належно, знаходять дикі звірі й птахи і переносять збудники цих хвороб далі, на нові тваринницькі підприємства. Так постає загроза існуванню самої галузі тваринництва в Україні.

Хочеться сподіватися, що новий склад Верховної Ради оцінить важливість проблеми.

З ОФІЦІЙНИХ ДЖЕРЕЛ

Приватна ветеринарія під державним наглядом

Днями уряд затвердив критерії оцінки ступеня ризику від провадження господарської діяльності у галузі ветеринарної практики. Документ визначає періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Держпродспоживслужбою, врегульовує питання періодичності проведення таких заходів Міністерством охорони здоров'я і забезпечує прозорість їх проведення. Тож попередній документ, що регламентував цю сферу, — постанова Кабінету Міністрів від 16 жовтня 2014 р. № 543, втратив чинність.

Відтепер діяльність суб'єкта господарювання (у даному разі приватної медичної чи ветеринарної практики) оцінюватимуть за сумою балів за критеріями, перелік яких додається до постанови. За відповідність (чи невідповідність) кожному із критеріїв нараховують бали. За сумою балів суб'єкта господарювання може бути зараховано до високого, середнього чи незначного ступеня ризику. Відповідно це визначає періодичність перевірок господарської діяльності цього суб'єкта.

Згідно з додатком до постанови, критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності з медичної практики, такі: строк провадження господарської діяльності; вид медичної допомоги, яку провадить суб'єкт господарювання; дотримання суб'єктом господарювання вимог законодавства під час провадження господарської діяльності з медичної практики; результати клініко-експертної оцінки якості надання суб'єктом господарювання медичної допомоги, що проведено протягом останніх двох-п'яти років, які передують плановому періоду; кількість спеціальностей, за якими провадиться медична практика; кількість позапланових заходів державного нагляду (контролю), проведених щодо суб'єкта господарювання протягом останніх двох-п'яти років, що передують плановому періоду, з підстав, передбачених абзацами третім, п'ятим, сьомим, дев'ятим частини першої статті 6 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

Згідно з балами, набраними за переліченими критеріями, визначають періодичність перевірок діяльності цього суб'єкта господарювання. Так, суб'єкта з високим ступенем ризику перевіряють не частіше як раз на два роки, середнього — раз на три роки, незначного — раз на п'ять років.

Якщо за підсумками не менш як двох останніх планових заходів державного нагляду (контролю) не виявлено фактів порушення вимог законодавства від провадження господарської діяльності з медичної практики, наступний плановий захід щодо такого суб'єкта здійснюватимуть не раніше, ніж через установлений для відповідного ступеня ризику період, збільшений у 1,5 рази. Це положення не застосовується до суб'єктів господарювання, які належать до високого ступеня ризику.

Як вважають розробники документа, фахівці Держпродспоживслужби, затвердження цих критеріїв та визначення періодичності планових заходів державного нагляду (контролю) дасть змогу ефективніше і прозоріше здійснювати ці заходи і зменшить регуляторний тиск на суб'єктів господарювання.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 10 липня 2019 р. № 647
Київ

Про внесення змін до деяких постанов
Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 10 липня 2019 р. № 647

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. У Положенні про управління ризиками, пов'язаними з наданням державних гарантій, та розподіл таких ризиків між державою, кредиторами і позичальниками, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 131 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 14, ст. 569; 2018 р., № 1, ст. 13):

1) в абзаці другому підпункту 1 пункту 6 слово «проекту» замінити словами «інвестиційного проекту»;

2) в абзаці другому пункту 7 слова «під час формування основних напрямів бюджетної політики та підготовки проекту закону» замінити словами «під час підготовки проектів Бюджетної декларації та закону»;

3) у пункті 8:
у підпункті 1:
абзац другий викласти в такій редакції:

«оцінки фінансового стану позичальника відповідно до встановленої Мініфіном методики»;»;

в абзаці третьому слова «незалежної експертизи або оцінки інвестиційного проекту, проведеної банком-кредитором» замінити словами «копії листа потенційного кредитора про наміри надати кредит (позику), включаючи умови надання запозичення та пропозицію щодо розміру частки боргових зобов'язань, виконання яких забезпечуватиметься державною гарантією, результати оцінки фінансового стану суб'єкта господарювання, значення коефіцієнта ймовірності дефолту та джерела повернення запозичення (у разі наявності потенційного кредитора)»;

абзац четвертий після слів «інвестиційного проекту» доповнити словами «, із зазначенням частки боргових зобов'язань, виконання яких може бути забезпечено державною гарантією, який є чинним протягом року з дати його надання»;

абзац перший підпункту 2 викласти в такій редакції:

«2) підготовка пропозицій органу влади, що проводив експертизу відповідно до статті 15 Закону України «Про інвестиційну діяльність», щодо:».

2. У Порядку проведення державної експертизи інвестиційних проектів, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 9 червня 2011 р. № 701 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 51, ст. 2033; 2012 р., № 57, ст. 2289; 2018 р., № 1, ст. 13):

1) абзац десятий підпункту 3 пункту 6 після слів «сформульовані та обґрунтовані зауваження» доповнити словами «, які повинні бути враховані у разі повторного подання документів»;

2) у пункті 7 слово «календарних» замінити словом «робочих»;

3) у пункті 8:
підпункт 1 після абзацу першого доповнити новими абзацами такого змісту:
«інвестиційний проект відповідає вимогам законодавства;
інвестиційний проект є актуальним;
в інвестиційному проекті узгоджені екологічні, економічні і соціальні інтереси.».

У зв'язку з цим абзаци другий — п'ятий вважати відповідно абзацами п'ятим — восьмим;

підпункт 2 викласти в такій редакції:

«2) негативний висновок державної експертизи, який містить чітко сформульовані та обґрунтовані зауваження, врахування яких потребує істотного доопрацювання проекту, подається в одному з таких випадків:
інвестиційний проект не відповідає вимогам законодавства;
інвестиційний проект є неактуальним;
виявлено неузгодженість екологічних, економічних і соціальних інтересів;
чиста приведена вартість є негативною;
внутрішня норма дохідності менша за нормативну ставку дисконту;
індекс прибутковості менше ніж 1.».

3. У пункті 4 Порядку відбору інвестиційних проектів, для реалізації яких надається державна підтримка, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 листопада 2013 р. № 835 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 90, ст. 3321; 2018 р., № 1, ст. 13):

1) у підпункті 2 слово «висновок» замінити словами «копію висновку»;

2) підпункт 3 викласти в такій редакції:

«3) копію листа потенційного кредитора про наміри надати кредит (позику) (для державної підтримки шляхом надання відповідно до законодавства для реалізації інвестиційних проектів державних гарантій з метою часткового забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченнями суб'єкта господарювання) у разі наявності потенційного кредитора.»;

3) підпункт 5 викласти в такій редакції:

«5) довідка про відсутність заборгованості з платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, у суб'єкта господарювання.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 липня 2019 р. № 648
Київ

Про затвердження критеріїв, за якими
оцінюється ступінь ризику від провадження
господарської діяльності у сфері
ветеринарної практики та визначається
періодичність здійснення планових заходів
державного нагляду (контролю) Державною
службою з питань безпечності харчових
продуктів та захисту споживачів

Відповідно до частини другої статті 5 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Затвердити критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері ветеринарної практики та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Державною службою з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 липня 2019 р. № 648

КРИТЕРІЇ,

за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері ветеринарної практики та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Державною службою з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів

1. Критеріями, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері ветеринарної практики, є:
наявність порушень Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з ветеринарної практики;
строк провадження господарської діяльності з ветеринарної практики;
забезпечення належного рівня кваліфікації персоналу, який залучений до провадження господарської діяльності з ветеринарної практики;
кількість місць провадження господарської діяльності з ветеринарної практики станом на початок формування плану заходів державного нагляду (контролю) на наступний плановий період;
забезпечення ефективного та безпечного застосування ветеринарних препаратів.

2. Ризики настання негативних наслідків від провадження господарської діяльності у сфері ветеринарної практики визначено в додатку 1.

3. Перелік критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері ветеринарної практики, їх показники та кількість балів за кожним показником визначено в додатку 2.

4. Віднесення суб'єкта господарювання до високого, середнього або незначного ступеня ризику здійснюється з урахуванням суми балів, нарахованих за всіма критеріями, визначеними в додатку 2, за такою шкалою:

від 41 до 100 балів — до високого ступеня ризику;
від 21 до 40 балів — до середнього ступеня ризику;
від 0 до 20 балів — до незначного ступеня ризику.
5. Планові заходи державного нагляду (контролю) за діяльністю суб'єктів господарювання у сфері ветеринарної практики здійснюються з такою періодичністю:
з високим ступенем ризику — не частіше одного разу на два роки;
із середнім ступенем ризику — не частіше одного разу на три роки;
з незначним ступенем ризику — не частіше одного разу на п'ять років.
6. У разі коли за результатами планових та позапланових заходів державного нагляду (контролю) протягом останніх шести років для суб'єктів господарювання, які віднесені до середнього ступеня ризику, та протягом останніх десяти років для суб'єктів господарювання, які віднесені до незначного ступеня ризику, у суб'єкта господарювання не виявлено суттєвих порушень вимог законодавства у сфері ветеринарної практики, наступний плановий захід державного нагляду (контролю) щодо такого суб'єкта господарювання здійснюється не раніше ніж через період часу, встановлений для відповідного ступеня ризику, збільшений в 1,5 раза.

Додаток 1
до критеріїв

РИЗИКИ
настання негативних наслідків від провадження
господарської діяльності у сфері ветеринарної практики

Цілі державного нагляду (контролю) (код)	Ризик настання негативних наслідків від провадження господарської діяльності		Критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю)
	подія, що містить ризик настання негативних наслідків	негативний наслідок	
1. Життя та здоров'я людини (01)	поширення хвороб, спільних для людей і тварин	смерть людини	наявність порушень Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з ветеринарної практики
		шкода, завдана здоров'ю людини	строк провадження господарської діяльності з ветеринарної практики
2. Належність продукції, робіт та послуг (немайнові блага) (02)	неналежне надання послуг, пов'язаних з профілактикою, клінічною діагностикою та лікуванням хвороб тварин і консультуванням з питань ветеринарної медицини	загибель тварини	рівня кваліфікації персоналу, який залучений до провадження господарської діяльності з ветеринарної практики станом на початок формування плану заходів державного нагляду (контролю) на наступний плановий період
		шкода, завдана здоров'ю тварини	забезпечення ефективного та безпечного застосування ветеринарних препаратів
3. Належна якість продукції, робіт та послуг (майнові блага) (03)	неналежне надання послуг, пов'язаних з профілактикою, клінічною діагностикою та лікуванням хвороб тварин і консультуванням з питань ветеринарної медицини	збитки, завдані споживачу послуг, пов'язаних з профілактикою, клінічною діагностикою та лікуванням хвороб тварин і консультуванням з питань ветеринарної медицини	кількість місць провадження господарської діяльності з ветеринарної практики станом на початок формування плану заходів державного нагляду (контролю) на наступний плановий період

Додаток 2
до критеріїв

ПЕРЕЛІК
критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження
господарської діяльності у сфері ветеринарної практики, їх показники
та кількість балів за кожним показником

Критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері ветеринарної практики	Показники критеріїв	Кількість балів*
Наявність порушень Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з ветеринарної практики	виявлення порушень Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з ветеринарної практики протягом останнього року, що передує плановому періоду	15
	виявлення порушень Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з ветеринарної практики протягом останніх трьох років, що передують плановому періоду	7
	виявлення порушень Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з ветеринарної практики протягом останніх п'яти років, що передують плановому періоду	5
	відсутність інформації щодо порушень Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з ветеринарної практики	3
Строк провадження господарської діяльності з ветеринарної практики	менше трьох років	13
	від трьох до п'яти років включно	7
	більше п'яти років	3
Забезпечення належного рівня кваліфікації персоналу, який залучений до провадження господарської діяльності з ветеринарної практики	непредставлення документів, що підтверджують освітній та кваліфікаційний рівень спеціалістів або їх копії (диплом, свідоцтво про підвищення кваліфікації)	15
	надання документів, що підтверджують проходження курсів підвищення кваліфікації із записанням (більше ніж 1 раз на 5 років)	10
	відсутність інформації щодо проходження курсів підвищення кваліфікації	3
Кількість місць провадження господарської діяльності з ветеринарної практики станом практики	більше двох діючих місць провадження господарської діяльності з ветеринарної практики	15
	на початок формування плану заходів державного нагляду (контролю) на наступний плановий період	10
	одне місце провадження господарської діяльності з ветеринарної практики	3
Забезпечення ефективного та безпечного застосування ветеринарних препаратів	застосування ветеринарних препаратів з простроченим строком дії; застосування незареєстрованих в Україні ветеринарних препаратів	15
	застосування ветеринарних препаратів, які зберігаються за порушенням вимог, встановлених листівкою-вкладкою, або зазначених на етикетці такого ветеринарного препарату	10
	відсутність інформації щодо зберігання та застосування ветеринарних препаратів	3

* Якщо суб'єкта господарювання можна одночасно віднести до більше ніж одного показника критерію, застосовується показник з найбільшою кількістю балів.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 липня 2019 р. № 650
Київ

Про утворення робочої групи щодо
рекодифікації (оновлення) цивільного
законодавства України

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
1. Утворити робочу групу щодо рекодифікації (оновлення) цивільного законодавства України у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про роботу групи щодо рекодифікації (оновлення) цивільного законодавства України, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 17 липня 2019 р. № 650

СКЛАД
робочої групи щодо рекодифікації (оновлення)
цивільного законодавства України

Міністр юстиції, голова робочої групи
Завідувач кафедри права Київського національного лінгвістичного університету, заступник голови робочої групи (за згодою)
Доцент кафедри цивільного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка, секретар робочої групи (за згодою)
Державний секретар Мініюсту
Радник Президента України — Представник Президента України у Верховній Раді України (за згодою)
Професор кафедри міжнародного приватного права Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка (за згодою)
Професор кафедри цивільного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка (за згодою)
Завідувач кафедри цивільного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка (за згодою)
Завідувач кафедри міжнародного приватного права Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка (за згодою)
Директор центру досліджень інтелектуальної власності та трансферу технологій Національної академії наук (за згодою)
Вице-президент — керівник Київського регіонального центру Національної академії правових наук (за згодою)
Старший науковий співробітник відділу проблем приватного права Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака Національної академії правових наук (за згодою)
Адвокат (за згодою)

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 липня 2019 р. № 650

ПОЛОЖЕННЯ
про роботу групи щодо рекодифікації (оновлення)
цивільного законодавства України

1. Робоча група щодо рекодифікації (оновлення) цивільного законодавства України (далі — робоча група) є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України.
2. Робоча група у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, а також указами Президента України і постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України та чин Положенням.
3. Основними завданнями робочої групи є:
1) проведення комплексного аналізу існуючого цивільного законодавства України та визначення сфер приватноправових відносин, які потребують приведення у відповідність із світовими тенденціями розвитку приватного права;
2) вивчення досвіду європейських країн щодо рекодифікації (оновлення) цивільного законодавства України;
3) підготовка пропозицій щодо рекодифікації (оновлення) цивільного законодавства України.
4. Робоча група відповідно до покладених на неї завдань:
1) проводить аналіз стану справ у сфері приватноправового регулювання;
2) здійснює пошук найоптимальніших правових норм, а саме європейських та універсальних міжнародних документів для врегулювання необхідних сфер приватноправових відносин в Україні;
3) бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів з питань, що належать до її компетенції;
4) подає Кабінетові Міністрів України розроблені за результатами своєї роботи пропозиції.
5. Робоча група має право:
1) отримувати в установленому порядку від центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;
2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками);
3) організовувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів з питань, що належать до її компетенції.
6. Робоча група під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями.
7. Посадовий склад робочої групи затверджує Кабінет Міністрів України.
8. Робоча група утворюється у складі голови, заступника голови, секретаря та її членів.
9. Формою роботи робочої групи є засідання, що проводяться за рішенням її голови.
Засідання робочої групи веде голова, а в разі його відсутності — заступник голови.
Підготовку матеріалів для розгляду на засіданнях робочої групи забезпечує її секретар.
Засідання робочої групи вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина її членів.
10. На своїх засіданнях робоча група розробляє пропозиції з питань, що належать до її компетенції.
Пропозиції вважаються схваленими, якщо за них проголосувало більш як половина присутніх на засіданні членів робочої групи.
У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.
Пропозиції оформляються протоколом засідання, який підписується головою групи на засіданні та секретарем і надсилається усім членам робочої групи та Кабінетові Міністрів України.
Член робочої групи, який не підтримує пропозиції, може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.
11. Пропозиції робочої групи можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить орган виконавчої влади відповідно до своїх повноважень.
12. Організаційне, інформаційне, матеріально-технічне забезпечення діяльності робочої групи здійснює Мініюст.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 липня 2019 р. № 660
Київ

Про внесення зміни до переліку вибухових
матеріалів промислового призначення,
виробництво яких підлягає ліцензуванню

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести зміну до переліку вибухових матеріалів промислового призначення, виробництво яких підлягає ліцензуванню, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2015 р. № 1137 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 3, ст. 170, № 28, ст. 1128; 2017 р., № 67, ст. 1988; 2018 р., № 80, ст. 2665), доповнивши підрозділ «Вибухові речовини» розділу I після позиції «Заряд патронований ГФА, ТГФА» такою позицією:
«Заряд».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 липня 2019 р. № 653
Київ

Про запровадження пілотного проекту
щодо маркування контрольними
(ідентифікаційними) знаками та проведення
моніторингу обігу лікарських засобів

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
1. Запровадити на території України пілотний проект щодо маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками та проведення моніторингу обігу лікарських засобів в період з 1 вересня 2019 р. по 31 грудня 2020 року.
2. Затвердити Порядок запровадження пілотного проекту щодо маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками та проведення моніторингу обігу лікарських засобів, що додається.
3. Міністерству охорони здоров'я затвердити:
1) до 10 вересня 2019 р. — перелік учасників пілотного проекту, запровадженого згідно з пунктом 1 цієї постанови;
2) до 1 жовтня 2019 р. — перелік лікарських засобів, стосовно яких запроваджується маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками та проводиться моніторинг обігу.
4. Міністерству економічного розвитку і торгівлі забезпечити до 1 грудня 2019 р. створення та функціонування єдиної державної системи проведення моніторингу обігу лікарських засобів.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 липня 2019 р. № 653

**ПОРЯДОК
запровадження пілотного проекту щодо маркування
контрольними (ідентифікаційними) знаками та проведення
моніторингу обігу лікарських засобів**

1. Цей Порядок визначає механізм запровадження пілотного проекту щодо маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками та проведення моніторингу обігу лікарських засобів (далі — пілотний проект).
2. Завданнями пілотного проекту є:
1) розроблення правил щодо впровадження засобів безпеки для лікарських засобів;
2) визначення ефективних для застосування характеристик та технічних умов контрольного (ідентифікаційного) знака, механізму перевірки засобів безпеки для лікарських засобів;
3) визначення технічного завдання для створення єдиної державної системи проведення моніторингу обігу лікарських засобів;
4) створення єдиної державної системи проведення моніторингу обігу лікарських засобів та забезпечення взаємодії учасників пілотного проекту на етапах її використання;
5) визначення ефективності та результативності єдиної державної системи проведення моніторингу обігу лікарських засобів на всіх етапах обігу лікарських засобів від виробника до кінцевого споживача в розрізі запобігання фальсифікації лікарських засобів.
3. Пілотний проект складається з таких етапів:
перший — внесення необхідних змін до нормативно-правових актів, необхідних для реалізації пілотного проекту, визначення переліку учасників пілотного проекту, створення єдиної державної системи проведення моніторингу обігу лікарських засобів;
другий — запуск і реалізація пілотного проекту, контроль за функціонуванням пілотного проекту та його популяризація;
третій — оцінка результатів пілотного проекту та їх оприлюднення.
4. Реалізація пілотного проекту здійснюється за рахунок коштів Державної інноваційної фінансово-кредитної установи, інших джерел, не заборонених законодавством.
5. Учасниками пілотного проекту є:
1) МОЗ — координатор пілотного проекту;
2) Мінекономрозвитку — адміністратор єдиної державної системи проведення моніторингу обігу лікарських засобів;
3) Держлікслужба, ДПС, ДМС — сприяють реалізації пілотного проекту в межах своїх завдань, визначених законодавством.
У пілотному проекті можуть брати участь виробники, імпортери, дистриб'ютори лікарських засобів, заклади охорони здоров'я, аптечні заклади.
6. Маркування лікарських засобів контрольними (ідентифікаційними) знаками в цілях реалізації пілотного проекту здійснюється виробниками (імпортерами) шляхом нанесення на кожну упаковку лікарських засобів двовимірної штрих-коду.
7. Двовимірний штрих-код контрольного (ідентифікаційного) знака повинен бути матрицею даних, придатною для машинного зчитування, що дає змогу виявити та провести корекцію помилок зашифрованих даних еквівалентно Data Matrix ECC200.

Двовимірний штрих-код контрольного (ідентифікаційного) знака повинен відповідати стандарту ISO/IEC 16022:2006 та містити інформацію про лікарський засіб, визначену МОЗ, зокрема:
номер реєстраційного посвідчення;
унікальний номер упаковки;
номер партії;
строк придатності.
8. Кожний контрольний (ідентифікаційний) знак підлягає внесенню виробником лікарського засобу до єдиної державної системи проведення моніторингу обігу лікарських засобів.
Створення єдиної державної системи проведення моніторингу обігу лікарських засобів забезпечується Мінекономрозвитку.
9. Перелік лікарських засобів, стосовно яких запроваджується маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками та проводиться моніторинг обігу, затверджується МОЗ.
Пріоритетними для запровадження маркування контрольними (ідентифікаційними) знаками та проведення моніторингу обігу є лікарські засоби, що визначені програмою «Доступні ліки».
10. Суб'єкт, який бажає брати участь у пілотному проекті, подає до 1 вересня 2019 р. МОЗ письмову заяву в довільній формі.
11. Перелік учасників пілотного проекту затверджується МОЗ.
12. МОЗ подає до 10 січня 2021 р. Кабінетові Міністрів України інформацію про результати пілотного проекту, передбачивши, зокрема:
1) обсяги маркування виробником упаковок лікарських засобів контрольними (ідентифікаційними) знаками;
2) обсяги реєстрації учасників пілотного проекту в єдиній державній системі проведення моніторингу обігу лікарських засобів;
3) обсяги сканування і перевірки контрольного (ідентифікаційного) знака конкретного лікарського засобу на всіх етапах обігу лікарського засобу;
4) обсяги надання кінцевому споживачеві інформації про конкретний лікарський засіб.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 липня 2019 р. № 657
Київ

Про внесення змін до Порядку створення
та використання матеріальних резервів
для запобігання і ліквідації наслідків
надзвичайних ситуацій

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Внести до Порядку створення та використання матеріальних резервів для запобігання і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2015 р. № 775 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 80, ст. 2675), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 липня 2019 р. № 657

ЗМІНИ.

**що вносяться до Порядку створення та використання матеріальних резервів
для запобігання і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій**

1. Пункт 2 після абзацу третього доповнити новими абзацами такого змісту:
«освіження матеріальних цінностей матеріального резерву — відпуск матеріальних цінностей з матеріального резерву у зв'язку із закінченням встановленого строку зберігання матеріальних цінностей, тари, упаковки, а також унаслідок виникнення обставин, які можуть призвести до псування або погіршення якості продукції до закінчення строку її зберігання, за умови одночасної або наступної обов'язкової поставки і закладення до матеріального резерву такої самої кількості аналогічних матеріальних цінностей»;
заміна матеріальних цінностей матеріального резерву — відпуск матеріальних цінностей з матеріального резерву у зв'язку із зміною стандартів і технології виготовлення виробів за умови одночасного закладення до матеріального резерву такої самої кількості аналогічних або інших однотипних матеріальних цінностей.».
У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом шостим.

2. У пункті 9 слова «відповідно до вимог Закону України «Про здійснення державних закупівель» замінити словами «у встановленому законом порядку».
3. Пункт 11 виключити.
4. Пункт 14 викласти в такій редакції:
«14. Відпуск матеріальних цінностей з матеріального резерву може здійснюватися: для запобігання і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій;
у зв'язку з їх освіженням або заміною.
Відпуск матеріальних цінностей з матеріального резерву для запобігання і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій здійснюється за рішенням відповідних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та керівників підприємств.

Відпуск матеріальних цінностей з матеріального резерву у зв'язку з їх освіженням або заміною здійснюється за рішенням зазначених керівників відповідно до вимог законодавства. Кошти, отримані в результаті реалізації матеріальних цінностей у зв'язку з їх освіженням або заміною, спрямовуються на придбання і закладення до матеріального резерву аналогічних матеріальних цінностей.
Матеріальні цінності, що підлягають освіженню або заміні, можуть також використовуватися для потреб органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та підприємств за рішенням відповідних керівників за умови одночасної або наступної обов'язкової поставки і закладення до матеріального резерву таких матеріальних цінностей у відповідній кількості за рахунок коштів, призначених на відповідні цілі для потреб зазначених органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та підприємств.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 липня 2019 р. № 662
Київ

Про внесення змін до Порядку формування,
розміщення та проведення операцій
з матеріальними цінностями державного
резерву

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Внести до Порядку формування, розміщення та проведення операцій з матеріальними цінностями державного резерву, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 1997 р. № 1129 (Офіційний вісник України, 1997 р., число 41, с. 60; 2000 р., № 39, ст. 1659; 2001 р., № 28, ст. 1258; 2005 р., № 32, ст. 1923; 2012 р., № 52, ст. 2084), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 липня 2019 р. № 662

ЗМІНИ.

**що вносяться до Порядку формування, розміщення та проведення
операцій з матеріальними цінностями державного резерву**

1. Пункти 2 і 3 викласти в такій редакції:
«2. Формування запасів матеріальних цінностей державного резерву здійснюється Кабінетом Міністрів України виходячи із стратегічних та інших першочергових потреб, визначених законодавством, за пропозиціями міністерств, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим.
3. Пропозиції щодо номенклатури матеріальних цінностей, норм їх накопичення у державному резерві та внесення змін до них подаються міністерствами, іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим Держрезерву для опрацювання і узагальнення.
Після опрацювання і узагальнення пропозицій міністерств, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим Держрезерв готує проект акта Кабінету Міністрів України, погоджує його із заінтересованими органами та подає до Мінекономрозвитку для внесення до Кабінету Міністрів України.».
2. У пункті 5:
1) в абзаці першому слова «та мобілізаційних завдань» виключити;
2) в абзаці другому слова «, а також інших центральних і місцевих органів виконавчої влади, уповноважених на це Кабінетом Міністрів України,» виключити.
3. У пункті 6 слова «здійснює управління державним матеріальним резервом» замінити словами «реалізує державну політику у сфері державного матеріального резерву».
4. У пункті 8 слова «відповідно до типового договору на поставку матеріальних цінностей до державного резерву, який затверджується Мінекономрозвитку» виключити.

5. У пункті 12:
1) абзац третій після слів «додаткових бюджетних коштів» доповнити словами «відповідно до укладених з Держрезервом договорів»;
2) абзац четвертий викласти в такій редакції:
«У разі коли матеріальні цінності державного резерву знаходяться у відповідальних зберігачів, які не використовують (не виробляють і не закуповують) зазначені цінності, їх освіження або заміна проводиться Держрезервом з подальшим закладенням продукції аналогічного асортименту та якості у таких або інших відповідальних зберігачів.»;
3) в абзаці п'ятому слово «виробляють» замінити словами «використовують (виробляють і закуповують)», а після слова «виготовленої» доповнити словами «або закупленої»;
6. У пункті 13:
1) в абзаці першому слова «на термін понад шість місяців» виключити, а після слова «готується» доповнити словом «Держрезервом»;
2) в абзаці другому слово «Держрезервом,» виключити.
7. Пункт 14 виключити.
8. В абзаці шостому пункту 15 слова «в установленому Мінекономрозвитку порядку» виключити.
9. У пункту 16:
1) друге речення абзацу першого виключити;
2) абзац другий після слова «момент» доповнити словами «прийняття Кабінетом Міністрів України рішення щодо».
10. Абзац третій пункту 17 виключити.
11. Перше речення абзацу другого пункту 18 викласти в такій редакції: «Проект акта Кабінету Міністрів України про відпуск матеріальних цінностей з державного резерву для надання гуманітарної допомоги готується Держрезервом за дорученням Прем'єр-міністра України або Першого віце-прем'єр-міністра України і погоджується з МЗС, Мінекономрозвитку і Мінфіном.».
12. У пункті 19:
1) в абзаці першому слово «МНС» замінити словом «ДСНС»;
2) в абзаці четвертому слова «і ліквідації надзвичайних ситуацій та їх наслідків» замінити словами «та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій».
13. Пункт 19² виключити.
14. Доповнити Порядок пунктом 20¹ такого змісту:
«20¹. У разі виникнення загрози втрати або пошкодження матеріальних цінностей державного резерву, в тому числі розброньованих, на підприємствах, в установах і організаціях системи державного резерву, а також відповідальних зберігачів Держрезерв за зверненням зазначених зберігачів, СБУ або ДСНС приймає рішення стосовно переміщення матеріальних цінностей на інші об'єкти зберігання, насамперед такі, що входять до системи державного резерву.
Рішення Держрезерву про переміщення матеріальних цінностей погоджується з Мінекономрозвитку, а в особливий період — додатково з СБУ.».

15. У першому реченні абзацу п'ятого пункту 25 слова «погодженими з Мінекономіки, Мінфіном і Держстатом» замінити словами «затвердженими Мінекономрозвитку».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 5 липня 2019 р. № 483-р
Київ

Про підписання Додаткової угоди № 1
між Урядом України та Європейською
Комісією, що діє від імені Європейського
Союзу, про внесення змін до Угоди
про фінансування заходу «Підтримка ЄС
для Сходу України»

Схвалити проект Додаткової угоди № 1 між Урядом України та Європейською Комісією, що діє від імені Європейського Союзу, про внесення змін до Угоди про фінансування заходу «Підтримка ЄС для Сходу України».
Уповноважити Першого віце-прем'єр-міністра України — Міністра економічного розвитку і торгівлі Кубія Степана Івановича підписати зазначену Угоду.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 5 липня 2019 р. № 517-р
Київ

Про погодження призначення
Мартиченка В. М. виконуючим обов'язки
директора державного
підприємства «Держвуглепостач»

Підтримати пропозицію Міністра енергетики та вугільної промисловості щодо погодження призначення Мартиченка Віктора Миколайовича виконуючим обов'язки директора державного підприємства «Держвуглепостач».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 липня 2019 р. № 539-р
Київ

Про призначення Горбатюк А. В.
заступником Голови Державної служби
України з питань праці

Призначити Горбатюк Аллу Володимирівну заступником Голови Державної служби України з питань праці з дати початку фактичного виконання нею посадових обов'язків строком на п'ять років з оплатою праці відповідно до законодавства, встановивши випробування строком на два місяці.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 липня 2019 р. № 543-р
Київ

Про погодження кандидатури Марченко І. О.
на посаду голови правління
публічного акціонерного товариства
«Державна продовольчо-зернова корпорація
України»

Погодити кандидатуру Марченко Ірини Олександрівни на посаду голови правління публічного акціонерного товариства «Державна продовольчо-зернова корпорація України».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 липня 2019 р. № 556-р
Київ

Про тимчасове покладення виконання
обов'язків Голови Державної фіскальної
служби України на Гутенка Д. В.

Покласти тимчасово з 23 липня 2019 р. виконання обов'язків Голови Державної фіскальної служби України на директора департаменту таргетингу та управління митними ризиками Державної фіскальної служби України Гутенка Дениса Вікторовича.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 липня 2019 р. № 557-р
Київ

Про відсторонення Ноняка М. В.
від виконання повноважень за посадою
Голови Державної служби України з безпеки
на транспорті

Відсторонити Ноняка Михайла Васильовича від виконання повноважень за посадою Голови Державної служби України з безпеки на транспорті на час здійснення дисциплінарного провадження.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 24 липня 2019 р. № 561-р
Київ

Про звільнення Бондарчука І. В.
з посади заступника Голови Державної
архівної служби України

Звільнити Бондарчука Ігоря Володимировича з посади заступника Голови Державної архівної служби України з 16 серпня 2019 р. за власним бажанням.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 10 липня 2019 р. № 526-р
Київ

Про схвалення Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року

1. Схвалити Стратегію розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року, що додається.
2. Міністерству освіти і науки разом з іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади:
розробити та подати у термімовисхідний строк Кабінетові Міністрів України проєкт плану заходів на 2019—2021 роки з реалізації Стратегії, схваленої цим розпорядженням;
починаючи з 2022 року розробляти та подавати на розгляд Кабінету Міністрів України проєкти трірічних планів заходів з реалізації Стратегії, схваленої цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 10 липня 2019 р. № 526-р

СТРАТЕГІЯ розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року

Аналіз поточного стану інноваційної діяльності

Стратегія успішного розвитку національних економічних систем держав-лідерів останніми роками тісно пов'язана з лідерством у дослідженнях і розробках, появою нових знань, розвитком високотехнологічного виробництва і створенням масових інноваційних продуктів. Розвиток інноваційного потенціалу — це не тільки шлях динамічного розвитку та успіху, а і засіб забезпечення безпеки та суверенітету держави, її конкурентоспроможності у сучасному світі.

За даними Світового банку, частка валової доданої вартості високо- та середньотехнологічних секторів у загальному обсязі валової доданої вартості переробної промисловості у 2015 році становила 63 відсотки у Швейцарії, 50,5 відсотка у Чеській Республіці, 61,4 відсотка у Німеччині, 42,8 відсотка в Ізраїлі, 63,7 відсотка у Південній Кореї, 30,4 відсотка в Україні. При цьому, за даними Держстату, в Україні ця частка у 2016 році становила 25,7 відсотка (7,6 відсотка та 18,1 відсотка у високо- та середньотехнологічному секторах відповідно). Якщо порівнювати валовий внутрішній продукт на душу населення у 2016 році у поточних цінах 2010 року названих держав із валовим внутрішнім продуктом на душу населення України, за даними Національного наукового фонду США, це співвідношення становитиме від 8,5 раза до 36 разів (Швейцарія — 79866 доларів США; Ізраїль — 37180,8; Південна Корея — 27608,2; Німеччина — 42232,6; Чехія — 18483,7 та Україна — 2185,7 долара США).

Стратегічну мету з формування в Україні високорозвинутої соціально орієнтованої економіки, що базується на знаннях та інноваціях, передбачено Стратегією сталого розвитку «Україна—2020», схваленою Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5, планом заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2017 р. № 1106 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 24, ст. 852).

Конкурентна позиція України є нестійкою, що відображено у деяких світових рейтингах.

За даними Всесвітнього економічного форуму у Звіті про глобальну конкурентоспроможність 2017—2018 років, Україна посіла 81 місце серед 137 досліджуваних держав, піднявшись на чотири позиції. За компонентами показника, який характеризує ефективність ринків — ключового фактора на стадії інвестиційного зростання (індустріалізації) — Україна посідає 101 місце за ефективністю товарних ринків серед 137 держав, 120 — за ефективністю фінансових ринків і 86 — за ефективністю ринку праці. Готовність до адаптації технологій та інновацій оцінена на рівні 81 місця. При цьому за показником «Ринкові інституції» наша держава посідає 118 місце, а за розвитком бізнесу — 90. Серед факторів, важливих для розвитку промисловості, сприятливими є хіба що розмір доступного ринку (за ємністю ринку Україна посідає 47 місце) та освіта (наша держава посідає 35 місце). Незважаючи на велику кількість вчених та інженерів, а також частку людей, які мають вищу освіту, Україна має посередній рейтинг за показником «Інновації» та низькі значення показників «Взаємозв'язки університетів з промисловістю у сфері досліджень і розробок», «Технологічна готовність». Найбільш проблемним показником залишається «Іноземні інвестиції та трансфер технологій».

Відповідно до індексу інноваційного розвитку, представленого агентством Bloomberg у 2018 році, Україна на 53 місці серед 60 досліджуваних держав. При цьому наша держава виявилася найгіршою за продуктивністю праці (60 місце), що свідчить про низький рівень застосовуваних технологій та виробництва товарів з низькою доданою вартістю, потрапила до трійки аутсайдерів за технологічними можливостями (58 місце) та посідає 54 місце за рівнем витрат на дослідження та розробки у валовому внутрішньому продукті. Водночас вона зберігає високе 28 місце за ефективністю вищої освіти та 35 місце за патентною активністю, тобто має потенціал до розвитку.

Інноваційне табло ЄС, яке включає дані щодо держав європейського співтовариства, держав-кандидатів на вступ в ЄС та деяких інших держав, віднесло Україну до групи «Інноватор», що формується разом з Болгарією, Македонією та Румунією. Проведений покомпонентний аналіз свідчить, що Україна має значні нереалізовані можливості в інноваційному розвитку, особливо щодо комерціалізації нововведень і у сфері захисту прав на інтелектуальну власність. Головними перевагами України є вигідне географічне положення, емний ринок, наявність поглибленої та всебічної зони вільної торгівлі між Україною та ЄС та відносно високий рівень розвитку людського потенціалу.

За даними Глобального індексу інновацій (Global Innovation Index), у 2018 році Україна посіла у рейтингу найвищу позицію за останні сім років — 43 місце, покращивши його з минулого року на сім позицій, а в попередній році Україна піднялася на шість пунктів, що обумовлено високим коефіцієнтом інноваційної ефективності — співвідношенням отриманого результату до інноваційних ресурсів. Серед сильних сторін держави варто відзначити такі показники, як створення знань і результати наукових досліджень, співвідношення патентів за походженням до валового внутрішнього продукту за паритетом купівельної спроможності, співвідношення корисних моделей за походженням до валового внутрішнього продукту за паритетом купівельної спроможності, витрати на комп'ютерне програмне забезпечення у відсотках до валового внутрішнього продукту, експорт інформаційно-комунікаційних послуг у відсотках загального обсягу торгівлі. Так, за даними Держстату, у 2017 році продукція сектору інформаційних технологій становила більше ніж 3 відсотки валового внутрішнього продукту, а сукупний дохід галузі — більше ніж 3,5 млрд. доларів США, що співставно з обсягами продукції високотехнологічного сектору.

Проведений порівняльний аналіз стану інноваційної системи України відносно світового рівня на основі міжнародних індексів свідчить, що Україна має високий освітній та науковий потенціал, здатний продукувати різноманітні нововведення у вигляді ідей, наукових розробок, патентів. Серед конкурентних переваг України варто виділити такі:

відповідно до Глобального індексу конкурентоспроможності — висока ємність ринку, якість вищої, середньої та професійної освіти;
відповідно до Глобального індексу інновацій основою української інноваційної конкурентоспроможності є людський капітал, тобто знання та навички, якими володіють люди, що дають змогу їм створювати цінність у світовій економічній системі. Його ефективна реалізація і є головною конкурентною перевагою.

Серед основних бар'єрів для розвитку інновацій в Україні є: недосконалість інституцій, зокрема політичного, регуляторного та бізнес-середовища;

слабо розвинута інфраструктура, у тому числі інноваційна, оскільки залишаються на низькому рівні показники валового нагромадження капіталу у відсотках до валового внутрішнього продукту, показники екологічної стійкості, доступності та якісної роботи електронного Уряду (використання інформаційних та комунікаційних технологій у поєднанні з організаційними змінами та застосуванням нових навичок у державному управлінні для впровадження державних послуг та демократичних процесів).

За даними Держстату, у 2017 році порівняно з 2016 роком погіршилася переважна кількість показників, що характеризують інноваційну діяльність:

кількість інноваційно-активних підприємств зменшилася з 834 до 759. За напрямками інноваційної діяльності підприємства найбільш активно займалися придбанням машин, обладнання та програмного забезпечення — 65,9 відсотка загальної кількості інноваційних підприємств;

обсяг фінансування інноваційної діяльності зменшився до 9117,54 млн. гривень, або до 0,3 відсотка валового внутрішнього продукту. Основним джерелом залишаються власні кошти підприємств — 84,5 відсотка загального обсягу фінансування інновацій;

частка обсягу реалізованої інноваційної продукції в загальному обсязі реалізованої промислової продукції зменшилася до 0,7 відсотка.

З метою запровадження нововведень у 2017 році промисловими підприємствами придбано 703 нові технології в Україні та 129 — за її межами. Порівняно з 2015 роком у 2017 році за значного зменшення кількості придбаних українських технологій кількість технологій, придбаних за межами України, збільшилася майже в 2 рази.

Кількість впроваджених у 2017 році інноваційних видів продукції зменшилася на 42,3 відсотка порівняно з 2016 роком. Водночас зменшилася кількість впроваджених нових видів машин, устаткування, приладів, апаратів на 42,5 відсотка. Кількість інноваційних видів продукції, які є новими для ринку, зменшилася на 51,2 відсотка. У 2017 році впроваджено 1831 новий технологічний процес, що в 1,9 раза менше ніж у 2016 році.

Кількість переданих нових технологій становила 61 одиницю у 2017 році та 118 одиниць у 2015 році, у тому числі за межі України було передано дві технології.

При цьому в Україні відбувається поступова деградація інноваційного потенціалу: за даними Держстату, кількість дослідників в Україні стрімко скорочується (із 133 744 осіб у 2010 році до 59 392 у 2017 році), наукоємність валового внутрішнього продукту (витрати на наукові дослідження та науково-технічні (експериментальні) розробки за всіма джерелами у відсотках до валового внутрішнього продукту) у 2017 році становила лише 0,45 відсотка, динаміка кількості підприємств, що займаються інноваціями, негативна (у 2017 році відбулося скорочення кількості підприємств промисловості, що провадили інноваційну діяльність, на 9 відсотків порівняно з 2016 роком до 16,2 відсотка всіх промислових підприємств), хоча окремі приклади інноваційного підприємництва та високих технологій, що успішно розвиваються, у нашій економіці є. Інвестиції у нематеріальні активи протягом останніх 15 років становили близько 2—4 відсотки всіх капітальних інвестицій, а частка видів діяльності, що відносяться до високотехнологічних (із сукупного інтенсивності витрат на дослідження і розробки у співвідношенні до валової доданої вартості — 13,6 і більше) і середньотехнологічних (із сукупного інтенсивності витрат на дослідження і розробки у співвідношенні до валової доданої вартості — 3,2—13,5), в обсязі реалізованої промислової продукції у 2017 році становила 11,3 відсотка.

Для виправлення ситуації необхідно сприяти розвитку видів діяльності з високою наукоємністю, тобто перейти від низькотехнологічної ресурсної до високотехнологічної інноваційної економіки, а державна політика має створювати сприятливі умови насамперед для розвитку виробництва інтелектуальних продуктів, включаючи можливість їх комерціалізації як в Україні, так і у решті світу.

Сучасні тенденції до розвитку світової економіки та технологічного прогресу призвели до того, що у сфері переробної промисловості — основі високотехнологічного виробництва — конкурують між собою держави з дешевою робочою силою (переважно розташовані у субтропічному та тропічному кліматі, де вартість життя істотно нижча, ніж в Україні) та розвинуті держави із стабільним і сприятливим інвестиційним кліматом, який дозволяє мінімізувати інвестиційні ризики під час створення високотехнологічних виробництв. За таких конкурентних умов Україна не має достатньо переваг, аби бути конкурентною у переробній промисловості.

Починаючи з 1980 року частка переробної промисловості у валовому внутрішньому продукті розвинутих держав (Організація економічного співробітництва та розвитку) скоротилася з 25 відсотків до 15 відсотків і стабілізувалася на цьому рівні — стільки ж на сьогодні має і Україна. За підсумками 2017 року українська промисловість (добувна та переробна) забезпечувала 18,5 відсотка валового внутрішнього продукту та 15,1 відсотка загальної облікової кількості штатних працівників, включаючи загалом 12,5 відсотка загальної кількості підприємств різних форм власності. При цьому темпи зростання добувної та переробної промисловості на фоні низького рівня впровадження нових або вдосконалених технологій, продукції або послуг, яких ще не було застосовано, використано у виробничому процесі чи господарській діяльності (далі — новації), становили у 2016 році 2,8 відсотка, а в 2017 році — 0,4 відсотка. Частка високотехнологічного експорту в загальному експорті продуктів промисловості в Україні у 2017 році становила лише 6,9 відсотка. При цьому для виробництва та експорту сировини імпортується продукція переробної промисловості з вищою доданою вартістю. Так, у 2017 році у товарній структурі імпорту обсяг мінеральних продуктів та продукти хімічної промисловості становили 38,2 відсотка, приладів, обладнання, устаткування та різних видів транспортних засобів — 30 відсотків.

Отже, промисловість зможе бути рушієм прискорення економічного розвитку та якісних змін у структурі економіки лише після суттєвої модернізації, виправлення ситуації із зношеністю основних фондів на більше ніж 80 відсотків та впровадження новацій і переходу до виробництва конкурентоспроможних продуктів з високою часткою доданої вартості.

Іншим рушієм економічного зростання у найближчій перспективі може виступати аграрний сектор як такий, що має високий потенціал до модернізації, впровадження новітніх технологій та підвищення рівня переробки власної продукції, але його перспективи обмежені. Проте на сьогодні в Україні він створює близько 10 відсотків валового внутрішнього продукту, тому навіть підвищення рівня ефективності аграрного сектору вдвічі створиватиме лише 20 відсотків валового внутрішнього продукту і не впливатиме суттєво на розвиток держави.

Водночас у переважній більшості розвинутих держав частка аграрного сектору не перевищує 5 відсотків валового внутрішнього продукту. Навіть в Аргентині, відомій своїм високоприбутковим аграрним сектором, за даними Світового банку, його частка становить тільки 6 відсотків, що свідчить про обмеженість можливості економічного зростання аграрного сектору.

Зважаючи на це, саме інноваційний потенціал має стати рушієм економічного зростання та сприяти розвитку всіх сфер економіки, зокрема промисловості та аграрного сектору. Україна має ряд конкурентних переваг (ємність ринку, здатність до інновацій, наявність освічених кадрів, наукових шкіл), які дають змогу їй успішно виробляти інтелектуальні продукти, найвищідішні з яких — інновації передусім (але не тільки) науково-технічного характеру. Основою української інноваційної конкурентоспроможності має стати людський капітал, а також знання і результати наукових досліджень. Їх ефективна реалізація в Україні з можливістю виходу на світові ринки сприятиме розвитку держави.

Проте починаючи з 2002 року було зупинено цію, а потім вилучено із Закону України «Про інноваційну діяльність» положення щодо підтримки інноваційної діяльності. Податковий кодекс України, прийнятий у 2010 році, також не містить положень щодо державної підтримки елементів інноваційної інфраструктури або суб'єктів господарювання, що провадять інноваційну діяльність.

Незважаючи на спроби активізації інноваційної діяльності, їх не було реалізовано у повному обсязі. Так, Державна цільова економічна програма «Створення в Україні інноваційної інфраструктури» на 2009—2013 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 14 травня 2008 р. № 447 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 36, ст. 1201), не фінансувалася з державного бюджету, внаслідок чого заходи, передбачені Програмою, не було виконано, а завдання і заходи, передбачені Державною цільовою програмою розвитку системи інформаційно-аналітичного забезпечення реалізації державної інноваційної політики та моніторингу стану інноваційного розвитку економіки, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 7 травня 2008 р. № 439 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 34, ст. 1150), профінансовано частково. Заходи, передбачені планом заходів з реалізації Концепції реформування державної політики в інноваційній сфері на 2015—2019 роки, затвердженому розпорядженням Кабінету Міністрів України від 4 червня 2015 р. № 575, не були реалізовані внаслідок їх несистемності та неврахування необхідності залучення широкого кола заінтересованих сторін — бізнесу, громадянського суспільства, наукової спільноти.

На сьогодні в Україні створено та функціонують: 40 індустріальних парків (з яких 31 наявний у Ресестрі індустріальних (промислових) парків), 26 наукових парків, 16 технопарків, 24 центри інновацій та технологічного трансферу, 22 інноваційних центри, 38 центрів комерціалізації, 24 інноваційні бізнес-інкубатори, один інвестиційно-технологічний кластер, більше 30 кластерів, одне інноваційно-виробниче об'єднання, інші стартап-школи (суб'єкти господарювання, які надають теоретичні знання та практичні навички у сфері створення та діяльності стартапів), інкубаційні програми (програми для новостворених підприємств, спрямовані на розвиток стартапів), центри інтелектуальної власності (суб'єкти господарювання, що забезпечують реалізацію освітньо-професійних, освітньо-наукових та наукових програм, а також підвищення кваліфікації працівників у сфері інтелектуальної власності), венчурні та інвестиційні фонди, центри науково-технічної та економічної діяльності тощо.

Свідченням низької активності у сфері інноваційної діяльності може бути кількість та фінансові показники інноваційних проєктів, наукових і технологічних парків та їх проєктів. Так, з 2006 по 2018 рік зареєстровано лише 16 інноваційних проєктів, технологічні парки останні 10 років не реалізують проєкти, у 2017 році лише 40 відсотків наукових парків реалізовувало проєкти (на суму 9266,36 тис. гривень). Відповідно до моніторингу реалізації пріоритетних напрямів інноваційної діяльності, який щороку проводиться згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 12 березня 2012 р. № 294 «Деякі питання визначення середньострокових пріоритетних напрямів інноваційної діяльності загальнодержавного рівня на 2012—2016 роки» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 29, ст. 1073) та від 28 грудня 2016 р. № 1056 «Деякі питання визначення середньострокових пріоритетних напрямів інноваційної діяльності загальнодержавного рівня на 2017—2021 роки» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 8, ст. 237), коштів з державного бюджету та з інших джерел на розвиток інноваційної інфраструктури не виділялося.

Глобалізація та сучасні технології зв'язку створюють можливості для існування та розвитку успішних інноваційних підприємств і кластерів, навіть попри загальну технологічну відсталість, низьку купівельну спроможність споживачів та територіальну віддаленість, через включення у міжнародні ланцюжки створення доданої цінності (вартості). Це позитивно відобразиться на розвитку переважної більшості сфер економіки та надасть додаткові можливості для вітчизняних малих і середніх підприємств. До того ж інновації здатні масштабуватися, що найкраще реалізується на загальносвітовому ринку, в якому частка вітчизняного сектору на сьогодні становить 0,12 відсотка. Проте зазначені можливості використовуються, вочевидь, недостатньо: обсяг надходжень від застосування українських інновацій за кордоном становив у 2017 році менше 30 млн. гривень, з яких близько половини пов'язані з використанням франшизи та торговельної марки.

Сучасна українська держава має дуже обмежену фінансову та інституційну спроможність. Відтак наявні ресурси і потенціал доцільно зосередити на підтримці наукових досліджень, які є однією з основ інноваційного потенціалу, та створенні ефективної інфраструктури, яка сприятиме перетворенню результатів досліджень у продукт, придатний до комерціалізації. Для розв'язання завдання переходу до інноваційного зростання у Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року (далі — Стратегія) пропонується з усього різноманіття можливих інструментів ті, які:

найкраще відповідають подоланню перешкод, що найбільше заважають інноваційному процесу в Україні;

потребують найменше бюджетних видатків і фінансальних ресурсів, але при цьому здатні приносити відчутні результати за мінімальних вкладень;

є найменш вразливими до корупції та інших зловживань.

Діючі протягом останніх 10 років підходи до формування та реалізації державної інноваційної політики виявилися неспроможними підняти Україну на вищу сходинку, а отже, потребують докорінних змін. Попередні спроби формування в Україні державної політики підтримки інновацій через вибіркову допомогу в розвитку окремих галузей, підгалузей і проєктів мали обмежений позитивний вплив. Підходи, які базуються на визначенні галузевих пріоритетів погано піддаються стратегічному плануванню, оскільки інновації є важко прогнозованим процесом. При цьому пріоритет у використанні наявних ресурсів надавався поточним завданням, а не розвитку інноваційної інфраструктури, що мало б набагато більший і довгостроковий ефект. Крім того, визначення галузевих пріоритетів може ставати об'єктом впливу поточних інтересів, що призводитиме до викривлення державної політики, а пільги та інші преференції для такої підтримки можуть стати джерелом зловживань.

Сучасний стан інноваційної діяльності є наслідком відсутності стратегічного бачення та послідовної державної політики щодо переведення України на інноваційний шлях розвитку, формування національної інноваційної екосистеми (сукупності інституцій, відносин, а також різних видів ресурсів, задіяних у процесі створення та застосування наукових знань та технологій, що забезпечують розвиток інноваційної діяльності), яка забезпечувала б його реалізацію і підвищувала розвиток інноваційної культури в державі, використовуючи, крім фінансових, інші механізми розвитку інноваційної діяльності. Попри наявність окремих елементів, відсутня цілісна національна інноваційна система, призначення якої — створення інноваційних продуктів (процесів) та їх швидке виведення на ринок (впровадження). Наявні в Україні структурні елементи національної інноваційної екосистеми та нормативно-правове поле їх функціонування не вибудовані в єдину конструкцію, тому результати діяльності цих елементів поодинокі та не мають синергетичного ефекту, який має полягати у збільшенні ефективності національного виробництва товарів (послуг) та посилення їх конкурентоспроможності за рахунок широкомасштабного впровадження результатів наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок.

Таким чином, для сталого розвитку держави необхідно забезпечити сприятливі умови для утворення та функціонування інноваційно активних підприємств, розвитку національної інноваційної екосистеми, залучення вітчизняних та іноземних інвесторів. Запропонований у цій Стратегії функціональний підхід спрямований на розв'язання проблем, які гальмують інноваційний розвиток будь-якої сфери економіки.

Мета Стратегії

Протягом 2013—2018 років в Україні схвалено майже 40 стратегічних документів галузевого рівня, що стосуються розвитку інновацій в тій чи іншій сфері.

Розробляються Стратегія розвитку промислового комплексу України, Стратегія розвитку експорту продукції сільського господарства, харчової та переробної промисловості України до 2026 року, Стратегія низьковуглецевого розвитку до 2050 року.

Іх аналіз свідчить, що всі документи містять заходи щодо підтримки інноваційної діяльності у кожній окремій сфері. Проте відсутній документ, який є крос-секторальним, тобто таким, що спрямований одночасно на розвиток інноваційної діяльності в усіх сферах економіки, який забезпечуватиме системність таких заходів та спрямований на розвиток як технологічних, так і соціальних інновацій в різних сферах, створення високих технологій та їх впровадження. Зважаючи на зазначене, Стратегія спрямована на вирішення питань розвитку інноваційної діяльності, спільних для всіх сфер діяльності, та розвиток зв'язків між суб'єктами, що створюють і впроваджують новації. Стимулювання впровадження новацій в окремих галузях діяльності належить до компетенції центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у відповідних сферах, з урахуванням положень цієї Стратегії.

Мета Стратегії полягає у розбудові національної інноваційної екосистеми для забезпечення швидкого та якісного перетворення креативних ідей в інноваційні продукти та послуги, підвищення рівня інноваційності національної економіки, що передбачає створення сприятливих умов для розвитку інноваційної сфери, збільшення кількості впроваджуваних розробок, підвищення економічної віддачі від них, залучення інвестицій в інноваційну діяльність.

Структурні елементи національної інноваційної екосистеми Структурними елементами національної інноваційної екосистеми, на покращення умов діяльності яких спрямовано Стратегію, є: наукові працівники і юридичні особи, в яких вони працюють (заклади вищої освіти та наукові установи тощо); фізичні та юридичні особи, які створюють нові технологічні рішення, продукти, методи або засоби виробництва, види товарів і послуг, структури управління без проведення наукової (науково-технічної) роботи; фізичні та юридичні особи, які надають різні види послуг під час впровадження новацій, зокрема виконують проєктно-конструкторські або технологічні роботи із створення діючих макетів, дизайну, надають маркетингові, навчально-тренінгові, юридичні, патентні послуги (організації інноваційної інфраструктури); юридичні особи, які займаються впровадженням новацій, що створені самим підприємством або передані іншими суб'єктами господарювання, — стартапи, малі, середні та великі компанії як вітчизняні, так і іноземні; інвестори, які не беруть безпосередньої участі в операційній діяльності, але фінансують її за рахунок власних коштів чи здійснюють управління фондами; галузеві асоціації, громадські організації, міжнародні організації та установи, які надають експертну допомогу з питань інноваційної діяльності або інформаційно-консультаційну підтримку іншим елементам національної інноваційної екосистеми;

МОН як орган, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інноваційної діяльності, трансферу (передачі) технологій, мінекономрозвитку як орган, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, державно-приватного партнерства, забезпечує управління у сфері інноваційної діяльності у промисловому секторі економіки, інші органи державної влади та органи місцевого самоврядування, консультативно-дорадчі органи Кабінету Міністрів України, зокрема Рада з розвитку інновацій, Національна рада України з питань розвитку науки і технологій;

ДОКУМЕНТИ

інституції (будь-якої форми власності) з прогнозування економічного, науко-во-технічного та інноваційного розвитку та установи системи науково-технічної інформації.

Проблеми функціонування національної інноваційної екосистеми

На різних етапах інноваційного процесу виявлено такі проблеми, які повинні бути розв’язані за допомогою інструментів державної політики:

на етапі створення новачій

- недостатність фінансування, зокрема державного;
- відсутність необхідної інформації про ринкові перспективи запропонованої ідеї та знань і консультативного супроводу проходження проекту від ідеї до етапу комерціалізації;
- недостатнє використання науковцями та малим і середнім бізнесом можливостей щодо участі у міжнародних програмах;
- відсутність налагоджених комунікацій між науковцями і представниками бізнесу, які зацікавлені в розвитку інновацій, які до потреб бізнесу в інноваціях, так і даних про нові та вдосконалені технологічні рішення, які можуть бути використані у виробництві;
- недостатнє пропалагування та поширення інформації про позитивні приклади перетворення ідеї на інноваційний продукт;
- відсутність достовірного прогнозування тенденцій та досліджень впливу інструментів державного регулювання інноваційного розвитку економіки;
- на етапі трансферу новачій*
- недостатність фінансування через непередбачуваність комерційних результатів новачій;
- розбіжності щодо врегулювання відносин у сфері інтелектуальної власності між Цивільним кодексом України та актами спеціального законодавства України, що регулюють зазначену сферу відносин;
- обмеженість фінансових та матеріальних ресурсів для створення інноваційної інфраструктури;
- нестача фахівців у сфері менеджменту інноваційної діяльності, управління інтелектуальною власністю, маркетингу, правової охорони, фінансових консультантів, експертів з трансферу технологій і бізнес-планування;
- недостатня обізнаність науковців і працівників підприємств, які відповідають за комерціалізацію у закладах вищої освіти та наукових установах, щодо оцінки рівня готовності науково-технічної (експериментальної) розробки, подальшого ринкового ефекту від передачних (комерціалізованих) технологій, розроблення стратегії комерційного розвитку, сценаріїв трансферу технологій, що перебувають на різних стадіях готовності;
- відсутність інформації про інформаційних партнерів;
- відсутність закріпленого у законодавстві механізму передачі технологій, створених або придбаних за бюджетні кошти, за кордон;
- низький рівень зацікавленості закладів вищої освіти у провадженні інноваційної діяльності;
- обмеження на внески у вигляді нематеріальних активів для закладів вищої освіти та наукових установ під час формування статутного капіталу, створення юридичних осіб для впровадження науково-технічних результатів;
- складність проведення оцінки вартості об’єктів права інтелектуальної власності та нестача фахівців для її здійснення;
- на етапі впровадження новачій шляхом створення спеціалізованого малого інноваційного підприємства — стартапу*
- обтяжливе регулювання, зокрема ускладнений доступ до ринку праці іноземців та надмірно ускладнений процес ліквідації підприємства, що є вкрай актуальним для стартапів, оскільки інноваційна діяльність є високоризикованим видом бізнесу і частина стартапів виявляється неупісненою;
- високий рівень податків (насамперед на оплату праці та прибуток підприємств);
- недостатність необхідних знань і навичок для ведення підприємницької діяльності;
- великі за обсягом витрати для новоствореного підприємства на оренду приміщень та обладнання, оплату сторонніх послуг (насамперед бухгалтерських);
- недостатній розвиток венчурного фінансування в Україні та проблеми правового захисту власності іноземних інвесторів;
- відсутність або обмежена ефективність інноваційної інфраструктури, яка має сприяти розвитку інноваційного підприємства;
- на етапі впровадження новачій на вже існуючому підприємстві, виходу на серійне виробництво*
- недостатній рівень зацікавленості суб’єктів господарювання у впровадженні результатів вітчизняних наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок, які потребують додаткового часового та фінансового ресурсу для їх повноцінного застосування;
- недостатня поінформованість про можливості малих і середніх підприємств у сфері використання новачій, високі транзакційні витрати на пошук та доступ до баз даних, відсутність ефективних каналів передачі інформації щодо попиту підприємств до сектору науки та освіти;
- недостатність незалежної оцінки технологічного рівня науково-технічної (експериментальної) розробки та можливості технічно її реалізувати;
- недостатність інноваторів (осіб, які створюють нові або удосконалюють існуючі конкурентоздатні технології, продукти (продукцію) та/або послуги) презентаційних навичок, вмінь оцінки обсягів коштів, які вони можуть отримати від підприємства, що несе основні ризики під час впровадження новачій;
- відсутність «спільної мови» представників бізнесу та науки;
- низький рівень обізнаності інноваторів у сфері правової охорони та захисту інтелектуальної власності.

Також існує ряд проблем, які стосуються всіх етапів трансформації ідеї в інноваційну продукцію, зокрема проблема виїзду за кордон кваліфікованих кадрів, науковців, винахідників, підприємців, основними причинами якої є:

- крайці можливості для реалізації ідей за кордоном (насамперед доступ до фінансування, правовий захист, наближеність до ринків збуту, менша вартість ведення бізнесу);
- вища якість життя (безпека та верховенство права, освіта та охорона здоров’я, соціальний захист у разі потреби, інфраструктура, екологія тощо);
- творче та підприємницьке середовище, створене у найкращих світових осередках інновацій.

Напрями і способи розв’язання проблем

Для побудови інноваційної економіки з розвинутим підприємництвом, інноваціями та високою продуктивністю виробництва Україні як державі, яка має великий інтелектуальний потенціал, необхідно розв’язати зазначені проблеми. Державна інноваційна політика має фокусуватися на напрямках, які відповідають інноваційному процесу в Україні, враховуючи інтереси всіх зацікавлених сторін. Саме тому особливо важливою є співпраця між усіма учасниками інноваційного процесу, які сприяють інноваціям на всіх етапах створення і виведення інноваційного продукту на ринок.

Розв’язати проблему передбачається шляхом здійснення програмних заходів за такими напрямами:

- створення сприятливого нормативно-правового поля для суб’єктів господарювання, що провадять інноваційну діяльність;
- розвиток інноваційної інфраструктури, методично-консалтингове забезпечення, розширення зв’язків вітчизняних науковців і винахідників з іноземними підприємствами;
- підвищення рівня спроможності, що реалізується як шляхом культурно-просвітницької діяльності, підвищення інноваційної культури, так і через освітню діяльність, спрямовану на забезпечення успішної кар’єри молоді після завершення навчання у закладах вищої освіти за одним з обраних напрямів: започаткування власної справи, робота на підприємстві, що відповідає сучасному технологічному рівню, або наукова (викладацька) робота.
- На етапі створення новачій відповідно до зазначених напрямів необхідним є: збільшення фінансування наукових досліджень на конкурсній основі з акцентуванням уваги на переході результатів, отриманих у рамках фундаментальних наукових досліджень, у тематиці прикладних наукових досліджень і науково-технічних розробок, до фінансування яких залучається бізнес;
- перегляд пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки з метою їх наближення до напрямів, визначених у розвинутих державах світу, на основі сучасних світових технологічних трендів;
- створення у межах населених пунктів місць, призначених передусім для розгортання інтелектуальної, творчої діяльності, раціоналізаторського руху, розвитку креативних індустрій (зокрема виділення територій, створення на них відповідної інфраструктури, надання інформаційно-аналітичного та методичного забезпечення розвитку інноваційної культури);
- створення із залученням світових експертів, тренерів, наставників, європейської мережі підприємництва (EEN) шкіл обміну досвідом та національних ресурсів з навчання підприємництва та інноваціям, зокрема мережі підвищення кваліфікації як для викладачів, так і для керівників закладів вищої освіти та наукових установ. Ці структури також можуть надавати консультаційно-методичну допомо-

гу щодо участі в європейських програмах, пов’язаних з інноваціями, та поширювати позитивний досвід успішних учасників зазначених програм;

- покращення якості освіти шляхом наближення її до потреб глобального ринку та потреб у фахівців, здатних створювати, адаптувати та використовувати технологічні інновації, підтримка запровадження навчальних дисциплін з підприємництва, фінансової грамотності та охорони інтелектуальної власності.
- З метою активізації створення новачій необхідно також: опрацювати питання можливості стимулювання підприємств до наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок та інноваційної діяльності;
- розробити механізм стимулювання науковців до формування актуальної та затребуваної глобальним ринком тематики наукових досліджень, спрямованої на створення інноваційних рішень, що забезпечать інноваційний розвиток вітчизняної економіки;
- забезпечити створення навчальних матеріалів із підприємництва та інновацій, які б підвищували рівень обізнаності, починаючи із школи, навчали азів створення власного бізнесу, фінансової грамотності та охорони інтелектуальної власності;
- розробити методичні матеріали щодо залучення до виконання спільних інноваційних проєктів студентів різних спеціальностей та закладів вищої освіти.

На етапі трансферу новачій необхідно:

- врегулювати прогалини, які існують у законодавстві щодо створення та функціонування елементів інноваційної інфраструктури, та розробити методичні документи із створення та функціонування такої інфраструктури;
- запровадити відрахування під час трансферу за кордон технологій, розроблених за кошти державного бюджету, певного відсотка до спеціального фонду, наприклад, Національного фонду досліджень України, для подальшого спрямування на підтримку інновацій;
- забезпечити державну підтримку створення та ефективного функціонування елементів інноваційної інфраструктури у закладах вищої освіти, наукових установах та інших суб’єктах інноваційної діяльності;
- збільшити кількість інформаційних заходів та їх аудиторію для поширення позитивного досвіду успішних стартапів, інноваційних проєктів, запровадяти регулярні всеукраїнські та міжнародні заходи за участю представників науки, освіти та бізнесу для налагодження взаємозв’язку між ними;
- забезпечити методично-консультаційну допомогу з різних аспектів провадження інноваційної діяльності;
- розробити методичні матеріали для закладів вищої освіти та наукових установ щодо діяльності керівників з організації інноваційної діяльності, організувати інформаційні кампанії щодо доцільності введення такої посади, яку обійматиме фахівець з досвідом роботи у сфері інноваційної бізнесу;
- сприяти підготовці фахівців для забезпечення діяльності інноваційної інфраструктури.

З метою активізації трансферу новачій необхідно також:

- започаткувати комунікаційний механізм технологічних платформ, де бізнес і держава можуть стати потенційними замовниками інновацій: з одного боку, бізнес та держава роблять заявку на розв’язання їх проблем, а з іншого, науковці, студенти, винахідники пропонують інноваційні рішення, які надалі масштабуються і стають основою для власного інноваційного бізнесу;
- сприяти виділенню територій (приміщень) для елементів інноваційної інфраструктури та інноваційних структур, що займаються трансфером новачій;
- започаткувати надання державної підтримки винахідникам та підприємцям на освітні і консультаційні послуги.

Для створення сприятливих умов щодо доведення новачій до комерційного використання, зокрема через розвиток стартапів, необхідно забезпечити:

- стимулювання діяльності венчурного бізнесу;
- ефективну роботу спрощеної системи оподаткування та звітності для новоутвореного малого інноваційного бізнесу;
- законодавче унормування заходів щодо державної підтримки малого інноваційного бізнесу за умови співфінансування за рахунок інших джерел;
- підвищення рівня знань щодо академічного підприємництва та створення нових форм інноваційної інфраструктури;
- формування у суб’єктів інноваційної діяльності розуміння пріоритетів, налаштування суспільної думки на те, що наукові дослідження, розробка та впровадження ідей потребують фінансової підтримки, а молоді стартапи — відповідної експертизи та інвестицій.

Для розвитку стартапів необхідно:

- запровадити спрощену процедуру отримання посвідки на тимчасове проживання іноземцями та особами без громадянства, які прибули в Україну для участі в реалізації інноваційних проєктів тощо;
- спростити участь у венчурному фонді інвестора — фізичної особи шляхом зменшення суми коштів, необхідних для придбання цінних паперів такого фонду;
- забезпечити зниження податкового навантаження на оплату праці та доходи фізичних осіб;
- сприяти створенню елементів інноваційної інфраструктури, які надаватимуть фінансову допомогу винахідникам та стартапам;
- забезпечити державну підтримку створення та ефективного функціонування на базі закладів вищої освіти та наукових установ безперервного ланцюга стартап-школа — акселератор — бізнес-інкубатор.

Крім того, необхідним є загальне покращення середовища для ведення бізнесу, особливо в частині правосуддя, захисту від незаконних дій правоохоронних органів, рейдерства, спрощення і здешевлення ведення бізнесу (зокрема його закриття).

Проблеми виходу на серійне виробництво можуть бути розв’язані, зокрема, шляхом:

- запровадження репутаційних рейтингів або інших інструментів оцінки надійності партнерів;
- надання на конкурентних засадах державної підтримки підприємствам, що провадять наукові дослідження;
- утворення мережі конкурентоспроможних інноваційних підприємств (організацій) для співробітництва з міжнародними високотехнологічними компаніями (транснаціональними корпораціями), а також участі в міжнародних кластерах інноваційних компаній, що виробляють інноваційну продукцію чи здійснюють наукові дослідження і науково-технічні (експериментальні) розробки;
- сприяння створенню кластерів, які об’єднують промислові підприємства із закладами професійної (професійно-технічної) освіти, що готуватимуть фахівців для роботи на підприємствах, та з науковими установами і закладами вищої освіти, що здійснюють науково-методичне забезпечення впровадження новачій, а також надання їм підтримки на місцевому рівні, зокрема шляхом поширення успішного досвіду;
- сприяння створенню інноваційної інфраструктури, яка надаватиме юридичний супровід і різні види консультаційних послуг як авторам новачій, так і бізнесу, зокрема щодо оцінки технологічного рівня науково-технічних (експериментальних) розробок та їх економічної ефективності;
- запровадження в Україні європейських технічних стандартів, передбачених Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони;
- запровадження механізму підтримки підприємств у разі впровадження ними новітніх технологій, застосування більш високого рівня стандартизації продукції, що виробляється;
- налагодження комунікацій та створення консорціумів, які об’єднують заклади вищої освіти, наукові установи і підприємства, проведення інвентаризації технологічних рішень (їх рівня і готовності до впровадження), розроблених закладами вищої освіти та науковими установами, а також підприємств, здатних виробляти конкурентоздатну продукцію на основі цих технологічних рішень.

Для розв’язання правових проблем, пов’язаних із захистом та використанням об’єктів інтелектуальної власності, створених з використанням коштів державного бюджету, необхідно:

- на законодавчому рівні чітко визначити всі елементи інноваційної інфраструктури та впорядкувати процес трансферу об’єктів права інтелектуальної власності з дотриманням балансу інтересів авторів, держави та комерційних структур, зокрема з елементами інноваційної інфраструктури;
- унормувати використання державними установами надходжень від передачі/використання об’єктів інтелектуальної власності, створених за рахунок коштів державного бюджету, зокрема виплат роялті при серійному виробництві озброєння та військової техніки, та надати гарантії захисту прав автора науково-технічної (експериментальної) розробки до отримання ним патенту;
- унормувати процедури погодження укладення договорів про трансфер технологій, створених або придбаних за бюджетні кошти, які передаються юридичним особам, що зареєстровані в інших державах, або фізичним особам — іноземцям, або особам без громадянства;

опрацювати питання запровадження англійської та/або американської юрисдикції в Україні для вирішення у судах корпоративних питань для стартапів та венчурних інвесторів (позитивні приклади існування таких юрисдикцій є в ОАЕ та Казахстані);

- підвищити рівень обізнаності інноваторів у сфері правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності;
- запровадити державну підтримку патентування інтелектуальної власності українських інноваторів за кордоном на умовах співфінансування.

З метою налагодження зв’язків українських інноваторів з партнерами (представниками бізнесу та держави), потенційно зацікавлених у комерціалізації їх інновацій, важливим є:

- запровадження моніторингу запиту бізнесу на інноваційні рішення існуючих проблем;
- започаткування пілотних проєктів із створення елементів інноваційної інфраструктури (зокрема інноваційних кластерів, центрів трансферу технологій, технологічних платформ, бізнес-інкубаторів та акселераторів) та поширення позитивного досвіду на всі регіони України;
- сприяння поінформованості науковців та підприємців про різні етапи та учасників інноваційного процесу.

З метою налагодження зв’язків вітчизняних інноваторів з партнерами необхідно також:

- започаткувати механізм підтримки реалізації інноваційного проекту, зокрема оплати певних послуг (лабораторних дослідів, маркетингових досліджень, економічних розрахунків, консультації патентного повіреного, навчання персоналу тощо);
- провести інвентаризацію наявних технологій і науково-технічних (експериментальних) розробок, створених у рамках виконання наукових досліджень та науково-технічних (експериментальних) розробок з тематик, пов’язаних із військовим призначенням, з метою оцінки можливості створення продукції подвійного або цивільного використання;
- утворити центри експертизи та оцінки науково-технічних розробок, які готували б аналітичну інформацію для винахідників та підприємців щодо технологічного, економічного, когнітивного рівня науково-технічних розробок;
- визначити регіональні пріоритетні напрями на основі підходів смарт-спеціалізації та запустити пілотні проекти, спрямовані на створення системи взаємозв’язків та взаємопідтримки регіонів із різним рівнем промислового розвитку;
- на основі цієї Стратегії сформуувати стратегії регіонального інноваційного розвитку з урахуванням потреб і потенціалу регіону;
- забезпечити розміщення у вільному доступі інформації про впровадження результатів науково-технічної діяльності (прикладних наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок), створених за кошти державного бюджету;
- сприяти створенню рекламно-інформаційної продукції у засобах масової інформації, спрямованої на популяризацію науково-технічних і технологічних досягнень в Україні і світі та успішного досвіду підприємств і підприємців, які вже стали на шлях інновацій і виробляють високотехнологічну продукцію з високою доданою вартістю;
- забезпечити розширення участі у міжнародних спеціалізованих виставкових заходах з метою пропагування української інноваційної продукції.

Проблема створення сприятливих умов для утримання фахівців є вкрай актуальною для України, у тому числі для її інноваційного розвитку, але виходить за рамки цієї Стратегії і включає, зокрема, питання особистості безпеки, якості правосуддя, охорони здоров’я, освіти, екології, інфраструктури, контрактної армії, доступності споживчих кредитів, монополізації ринків (що впливає на вартість життя) та багатьох інших. Необхідним є розроблення на основі прогнозно-аналітичних досліджень довгострокового документа щодо сталого розвитку держави «Україна — 2050».

Водночас необхідним є:

- зменшення спеціальних пільг або субсидій суб’єктам підприємницької діяльності на провадження діяльності, не пов’язаної із впровадженням новітніх технологій і випуском продукції з високим ступенем доданої вартості;
- поступове зменшення частки виключного фінансування із загального фонду державного бюджету (без співфінансування) науково-технічних розробок, крім випадків, коли держава є їх споживачем.

Строк, очікувані результати та оцінка реалізації Стратегії

Реалізація Стратегії дасть змогу до 2030 року утворити національну інноваційну екосистему і забезпечити розвиток та ефективну взаємодію елементів національної інноваційної екосистеми, яка зможе стати рушієм прискореного економічного зростання, сприятиме впровадженню нових технологічних рішень.

Базовим роком для оцінки ефективності реалізації Стратегії є 2017 рік. Індикаторами реалізації Стратегії є:

- частка витрат на виконання наукових і науково-технічних робіт у валовому внутрішньому продукті — 3 відсотки (у 2017 році — 0,45 відсотка);
- частка інноваційних підприємств у загальній кількості підприємств — не менше 30 відсотків (у 2017 році — 16,2 відсотка);
- частка експорту товарів, вироблених підприємствами високо- та середньотехнологічного секторів промисловості в загальному обсязі експорту товарів — 30 відсотків (у 2017 році — 15,4 відсотка);
- частка працівників, зайнятих на підприємствах, які належать до високо- та середньотехнологічного секторів промисловості, у загальній кількості зайнятих працівників у промисловості — 29 відсотків (у 2017 році — 21,3 відсотка);
- частка реалізованої інноваційної продукції в загальному обсязі реалізованої промислової продукції — 10 відсотків (у 2017 році — 0,7 відсотка).

Реалізація Стратегії забезпечить збільшення:

- кількості фізичних осіб та суб’єктів господарювання, що займаються винахідництвом, прикладними дослідженнями та науково-технічними розробками, насамперед за межами державного сектору;
- кількості суб’єктів господарювання, що надають послуги із комерціалізації технологічних рішень;
- надходжень від продажу та використання (насамперед, експорту) об’єктів інтелектуальної власності, наукоємної продукції (результатів наукових досліджень та науково-технічних (експериментальних) розробок, програмного забезпечення, ноу-хау, інших інтелектуальних послуг);
- обсягів позабюджетного фінансування наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок;
- частки інвестицій у нематеріальні активи від усього обсягу капітальних інвестицій;
- частки доходів від експлуатації та продажу об’єктів інтелектуальної власності власного виробництва у фінансуванні закладів вищої освіти;
- частки підприємств, що займаються інноваціями, зокрема малих.

Непрямыми індикаторами можуть виступати також підвищення місця України у світових рейтингах, пов’язаних з інноваціями, зокрема показників «Інновації» та «Технологічна готовність» Індексу глобальної конкурентоспроможності Всесвітнього економічного форуму, Глобального інноваційного індексу, в Європейському інноваційному табло, Індексі приваблювання талантів, Індексі людського розвитку та у рейтингах Doing Business, ICT Development Index.

З метою реалізації Стратегії розробляються трирічні плани заходів. Для оцінки результативності реалізації Стратегії передбачається здійснення як контролю за виконанням планів заходів, так і моніторингу за їх впливом на різні сфери економіки. Процедура проведення моніторингу розроблятиметься МОН разом із Мінекономікою та іншими зацікавленими органами.

МОН разом із Мінекономікою розробить здійснює щорічне опитування суб’єктів інноваційного процесу Стратегії, зокрема підприємств і бізнес-асоціацій щодо змін в національній інноваційній екосистемі, а також проводить чи замовляє поглиблене вивчення питань, які за результатами опитування визначаються як найбільш проблемні для налагодження процесу створення і комерціалізації новачій. На основі такого вивчення вживаються необхідні заходи в межах компетенції МОН, в інших випадках подаються відповідні обґрунтовані пропозиції відповідним органам державної влади.

Фінансове забезпечення реалізації Стратегії

Джерелами фінансування заходів з реалізації Стратегії є кошти державного та місцевих бюджетів і кошти з інших джерел, не заборонених законодавством, зокрема залучення через механізм державно-приватного партнерства.

Обсяг фінансування, матеріально-технічних і трудових ресурсів, необхідних для реалізації цієї Стратегії, визначається щороку з урахуванням можливостей джерел фінансування.

Фінансове забезпечення реалізації Стратегії здійснюватиметься також із застосуванням можливостей фінансової та технічної допомоги, яку надають Україні міжнародні установи та іноземні держави. Технічна допомога може бути залучена у вигляді експертної допомоги, необхідних матеріальних ресурсів або грошових коштів, виділених на цілові потреби.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «ЖУКОВ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF ZHUKOV AND OTHERS v. UKRAINE)

(заява № 45326/12 та 2 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 27 червня 2019 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржились за пунктом 3 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість досудового тримання під вартою. Заявники у заявах № 42074/13 та № 51782/18 також скаржилися за іншими положеннями Конвенції відповідно до усталеної практики Європейського суду, а саме за підпунктом «с» пункту 1 та пунктом 4 статті 5 Конвенції, а також за пунктом 1 статті 6 Конвенції.

Розглянувши скарги заявників за пунктом 3 статті 5 Конвенції, Європейський суд, посилаючись на рішення у справах «Харченко проти України» та «Ігнатов проти України», дійшов висновку, що у цій справі тривалість досудового тримання заявників під вартою була надмірною, та констатував порушення цього положення Конвенції.

Європейський суд також розглянув інші скарги заявників та, посилаючись на свою попередню практику у справах щодо України, дійшов висновку, що було порушено підпункт «с» пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з незаконним досудовим триманням під вартою, пункту 4 статті 5 Конвенції у зв'язку з недоліками у провадженні щодо перегляду законності тримання під вартою, а також пункт 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінально-го провадження.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю досудового тримання під вартою;
4. *Постановляє*, що у заявах № 42074/13 та № 51782/18 було порушення Конвенції щодо інших скарг, поданих відповідно до усталеної практики Суду (див. таблицю у додатку);
5. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*)

у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»

СПРАВА «ЄРЬОМІНА ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF YERYOMINA AND OTHERS v. UKRAINE)

(заява № 30510/18 та 2 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 27 червня 2019 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржились за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість кримінальних проваджень та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

Європейський суд дійшов висновку, що тривалість кримінальних проваджень була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку», а у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їхніми скаргами. Посилаючись зокрема на рішення у справі «*Меріт проти України*» (*Merit v. Ukraine*, заява № 66561/01, від 30 березня 2004 року), Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

Заявниця у заяві № 31773/18 також скаржилася за статтею 2 Протоколу № 4 до Конвенції на надмірну тривалість застосування підписки про невиїзд. Розглянувши всі наявні у нього матеріали, Європейський суд дійшов висновку про порушення цього положення Конвенції у світлі його висновків у рішеннях у справах «*Нікіфоренко проти України*» (*Nikiforenko v. Ukraine*, заява № 14613/03, від 18 лютого 2010 року) та «*Іванов проти України*» (*Ivanov v. Ukraine*, заява № 15007/02, від 07 грудня 2006 року).

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінальних проваджень;
4. *Постановляє*, що було порушено статтю 2 Протоколу № 4 до Конвенції щодо інших скарг, висунутих за усталеною практикою Суду у заяві № 31773/18 (див. таблицю у додатку);
5. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці у додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»

СПРАВА «СОЛОПОВА ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF SOLOPOVA v. UKRAINE)

(заява № 17278/18)

Стислий виклад рішення від 27 червня 2019 року

Відбуваючи покарання, заявниця проходила лікування у зв'язку з онкологічним захворюванням у медичній частині при «Дніпровській установі виконання покарань (№ 4)» та «Клінічному онкологічному диспансері» Дніпропетровської обласної ради».

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилася за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на ненадання їй належної медичної допомоги під час тримання під вартою.

Європейський суд, розглянувши цю скаргу, зазначив, що лікування заявниці розпочалося із затримкою, надавалось лише частково та не відповідало національним керівним принципам щодо лікування. Європейський суд, беручи до уваги свою практику з цього питання, дійшов висновку, що у цій справі заявниця не отримала вичерпної та належної медичної допомоги під час тримання під вартою та констатував порушення статті 3 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* заяву прийнятною;
2. *Постановляє*, що ця скарга свідчить про порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з неналежною медичною допомогою під час тримання під вартою;
3. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці суму, зазначену у таблиці в додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;
4. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.»

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ

НКРЕКП інформує про відкриття провадження у справі №640/11871/19 за позовом ТОВ «ЛЕО» про визнання протиправними та не чинними з моменту прийняття окремих положень пунктів 5, 8, 9, 10 Порядку розподілу коштів з поточних рахунків із спеціальним режимом використання поставальників універсальних послуг, поставальника «останньої надії» та операторів систем розподілу, затвердженого постановою НКРЕКП від 13.06.2013 № 700 (в редакції постанови НКРЕКП від 18.01.2019 № 26), підготовче засідання у якій призначено на 06.08.2019 р. об 11:30 в приміщенні Окружного адміністративного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Велика Васильківська, 81-А, зал судового засідання № 214.

Обвинувачений Желіба Микола Миколайович, 25.06.1986 р.н., зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Новоазовськ, вул. Леніна, 12, фактично проживає: Донецька область, м. Новоазовськ, вул. Кірова, 147а, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, відповідно до вимог ст.ст. 297-5, 323 КПК України викликається в судові засідання в порядку спеціального судового провадження, яке відбудеться 15.08.2019 року о 10-00 год. та 18.09.2019 року о 09-00 год. до Якимівського районного суду Запорізької області (Запорізька область, смт Якимівка, вул. Пушкіна, 25, тел.(06131)6-13-20) для участі в судовому засіданні як обвинувачений.

Поважні причини неприбуття особи на виклик до суду передбачені ст. 138 КК України. Наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені ст.ст. 139, 323 КПК України.

Суддя Нестеренко Т. В.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ
В провадженні Херсонського міського суду Херсонської області перебуває кримінальне провадження № 1201523000000454 за обвинуваченням Анісіна Івана Миколайовича, 23.02.1991 р.н., Горбунова Олександра Миколайовича, 27.02.1984 р.н., за ч. 3 ст. 187 КК України. Херсонський міський суд Херсонської області повідомляє потерпілу Фоміну Марину Миколаївну, 26.02.1978 року народження, останнє відоме місце проживання: м. Запоріжжя, вул. Пархоменко, 24, кв. 65, потерпілу Масловську Марину Вікторівну, 19.03.1980 року народження, останнє місце проживання: Херсонська область, Каховський район, с. Коробки, вул. 40 років Перемоги, 6, кв. 2, відповідно до ч. 1 ст. 325 КПК України, що судові засідання по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться 14.08.2019 року о 15 год. 45 хв. в приміщенні Херсонського міського суду Херсонської області за адресою: м. Херсон, вул. Маяковського, 6/29, зала судового засідання 908.

Суддя Г. С. Смирнов

В провадженні Галицького районного суду м. Львова перебуває справа за позовом Кузьми Ольги Дем'янівни до Товариства з обмеженою відповідальністю «Вердана», третя особа Хомин Степан Васильович, про стягнення додаткових витрат на лікування. Товариство з обмеженою відповідальністю «Вердана» викликається як відповідач в судові засідання. Повідомляємо про те, що судові засідання по справі призначено на 09.08.2019 року о 10 годині 00 хвилин у приміщенні Галицького районного суду: м. Львова за адресою м. Львів, вул. Чоловського 2, каб. 10. Явка учасників обов'язкова. У випадку неявки учасників в судові засідання, справу буде розглянуто за їх відсутності на підставі наявних в матеріалах справи доказів.

Суддя І. Р. Волоско

Повістка про виклик обвинуваченої при здійсненні спеціального судового провадження
Обвинувачена Ніколенко Вікторія Петрівна, 12.10.1977 року народження, викликається о 9.00 годині 09 серпня 2019 року до Куп'янського міськрайонного суду Харківської області за адресою: Харківська область, м. Куп'янськ, вул. 1-го Травня, 27-а, для проведення підготовчого судового засідання у провадженні № 1-кп/628/183/19, справа № 628/165/17. Поважні причини неприбуття особи на виклик суду передбачені статтею 138 КПК України. Наслідки неприбуття обвинуваченої передбачені статтями 139, 223 КПК України.

Суддя А. О. Шиховцова

ПАТ «Комерційний банк «Український Фінансовий Світ» (код ЄДРПОУ 26444836) повідомляє про втрату правовстановлюючих документів на нежитлове приміщення загальною площею 2411,5 кв.м в будівлі банку літ. А-3, що розташоване за адресою: м. Донецьк, пр. Миру, 5-Б, реєстраційний номер запису про право власності 23646569, та будівлю загальною площею 5417,9 кв.м, що розташована за адресою: м. Донецьк, просп. Дзержинського, 24, реєстраційний номер запису про право власності 2187358.

Приватний нотаріус Криничанського РНО
Дніпропетровської обл. Овчаренко Леся Леонідівна сповіщає про відкриття спадкової справи після померлого 03.10.2018 року Баштаненка Миколи Івановича. Спадкоємцям прохання звертатися за адресою: 52300, Дніпропетровська обл., Криничанський р-н, смт Кринички, вул. Грушевського Михайла, 3, тел. 0504528303.

ДП «Пропан» повідомляє населення Київської області, що орієнтовно з 10 серпня 2019 року відбудеться зниження відпускної ціни на скраплений газ у балонах для потреб населення до 279 грн 00 коп. за 1 балон (об'ємом 50 л, вагою 21 кг).

Судові реєстраційні документи на судно «Bombardier RXT 255hr», з реєстраційним бортовим номером «ua 0048 МК», судновласник Нагірний Олександр Іванович, **вважати недійсними.**

У зв'язку зі смертю Кожушко Лідії Наумівни, 06 квітня 1940 р.н., померлої 14 січня 2019 р., приватним нотаріусом Харківського міського нотаріального округу Харківської області Колядою Юлією Сергіївною відкрито спадкову справу №50/2019. Можливі спадкоємці можуть звернутися до приватного нотаріуса Коляди Ю. С. протягом 30 днів від публікації оголошення за адресою: м. Харків, вул. Біблика, 57.

ЗАПИТ НА НАДАННЯ ВИСЛОВЛЕННЯ ЗАЦІКАВЛЕНОСТІ (КОНСУЛЬТАЦІЙНІ ПОСЛУГИ — ВІДБІР КОМПАНІЙ)

УКРАЇНА
Міністерство охорони здоров'я України
Проект «Поліпшення охорони здоров'я на службі у людей»
Позика № 8475-UA

Назва договору: **Юридична підтримка розробки та супроводу нормативно-правових актів, які потрібні для реалізації медичних гарантій у 2020 році**

Номер договору: (відповідно до плану закупівель): **СQ-2.9**

Уряд України отримав від Світового банку позику на фінансування проекту «Поліпшення охорони здоров'я на службі у людей» і має намір витратити частину цієї позики для оплати консультативних послуг.

Консультаційні послуги (далі — Послуги) включатимуть, але не обмежуються, наступним:

Консультант має надати консультаційну юридичну підтримку під час розробки та супроводу НПА під модель програми медичних гарантій (ПМГ) у 2020 році:

1. Впровадженням ПМГ на 2020 рік та її бюджетне фінансування;
2. Впровадження нових механізмів фінансування та контракування НСЗУ суб'єктів господарювання у сфері охорони здоров'я за видами медичної допомоги в ПМГ;
3. Правові відносини взаємодії розпорядника коштів, надавача послуг та пацієнта при подальшому розвитку системи електронного здоров'я.

Орієнтовний термін надання Послуг — 3 місяці з дати підписання договору.

Детальний перелік послуг наведено в Технічному завданні, що опубліковано за посиланням: <http://moz.gov.ua/article/announcements/ogoloshennja-20190725-2?preview=1>

Міністерство охорони здоров'я України цим запрошує правомочні консультаційні компанії (далі — Консультанти) висловити свою зацікавленість щодо надання вищезазначених Послуг. Зацікавлені консультанти мають надати інформацію, яка демонструє, що вони мають необхідну кваліфікацію та відповідний досвід для виконання цих Послуг.

Критерії включення Консультантів до «короткого списку» наступні:

- Юридична особа, зареєстрована в Україні;
- Мінімум 5 років професійної діяльності;
- Досвід надання юридичних консультацій уряду України у сфері розроблення та (або) впровадження політик в галузі охорони здоров'я;
- Досвід розробки та супроводження прийняття проектів нормативно-правових актів в галузі охорони здоров'я.

Зацікавленим консультантам необхідно звернути увагу на п. 1.9 «Керівництва з відбору та залучення консультантів за позиками МБПР, кредитами та грантами МАР позичальниками Світового банку», затвердженого в січні 2011 року (переглянутого у липні 2014 р.) («Керівництво із закупівлі послуг консультантів»), в якому визначається політика Світового Банку щодо конфлікту інтересів.

Консультанти можуть об'єднуватися з іншими компаніями у формі об'єднання компаній або на умовах субпідряду з метою підвищення їх кваліфікації.

Відбір консультантів здійснюватиметься відповідно до процедури відбору на основі кваліфікації консультанта (CQS) відповідно до Керівництва із закупівлі послуг консультантів.

Додаткова інформація може бути отримана за адресою, зазначеною нижче у робочий час з 10:00 до 17:00 місцевого часу.

Висловлення зацікавленості у письмовому вигляді просимо направляти на адресу, зазначену нижче (поштою, або електронною поштою, або особисто) **до 17:00 за місцевим часом 14 серпня 2019 р.** У разі надсилання висловлення зацікавленості **електронною поштою обов'язково зазначте у темі листа** назву та номер договору **«CQ-2.9 Юридична підтримка розробки та супроводу нормативно-правових актів, які потрібні для реалізації медичних гарантій у 2020 році».**

Міністерство охорони здоров'я України
вул. Грушевського, 7, Київ, 01601, Україна,
Офіс Групи консультаційної підтримки Проекту (ГКПП)
Ел. пошта: moz.wb.procurement@gmail.com, з копією на moz2000677@gmail.com

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Закарпатський флот весело сплавлявся Ужем

ЛІТНІ РОЗВАГИ. В Ужгороді цими вихідними пройшла традиційна регата

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

Цими вихідними було багато пропозицій змістовно відпочити і порозважатися на всі смаки. Хочеш — іди в музей народної архітектури і побуту, де проходив «Пікнік у скансені». Шанувальникам спорту запропонували взяти участь у вечірньому забігу. А якщо тебе ваблять водні розваги, тоді йди до Ужа. Саме цю можливість обрали сотні жителів і гостей міста. Одні з них стартували на саморобних плавзасобах, інші спостерігали з набережних і мостів за ювілейною десятою Ужгородською регатою.

На ці веселі водні змагання, в яких беруть участь немоторні плавзасоби, попередньо зареєструвалися два десятки учасників, а на старт їх вишло ще більше. Самі лише назви номінацій «Ноїв ковчег» (найчисленніша команда), «Летючий голландець» (найшвидша), «Чорна каракатиця» (найшвидша серед оригінальних), «Веселий Роджер» (найоригінальніший човен) викликали усмішку.

Коли ж весь закарпатський флот рушив у плавання, то в емоціях, вигуках на підтримку своїх завирували і річка, і її береги. Для перемоги потрібно було не лише дійти першим до фінішу, а й зробити це так, щоб корабель не розвалився на мілководді й не розгубити моряків.

У липні в Ужі води небагато, тож подекуди саморобні човни треба було штовхати або тягти за собою. Але учасники мужньо долали дистанцію, демон-

«Ужгородська регата» — свято і для гостей, і для учасників

струючи і добру спортивну форму, і винахідливість.

Готуючи плавзасоби, хтось застосував пінопласт, хтось — дерев'яні конструкції, треті — надувні човни. Були тут і поїзд, і козацька чайка, плавучі бричка й пічка.

Першою дісталася фінішу команда «Каяк 3», найшвидшою серед оригінальних стала «Форель у кущах яфрини», а команда «AC/DC», маючи в складі

аж 32 моряки, перемогла в номінації «Ноїв ковчег». Абсолютну ж перемогу, яку вручають за найоригінальніше судно, здобула команда «Площа Петєфі».

Після фінішу відбулося символічне посвячення в моряки. З ложки кока всі охочі учасники випивали ковток кип'яченої води, набраної з Ужа. Згадали й полонених українських моряків. Організатори заходу запевняли,

що наступного року запросять їх і проведуть регату вже із звільненими моряками суден «Нікополь», «Бердянськ» і «Яни Капу».

На водному святі висловлювали подяку групі енергетичних компаній РЕНЕР, що втілює на Закарпатті проекти зеленої енергетики. Її приз у сумі 10 000 гривень як стимул до творчості на воді вручили абсолютним переможцям.

«Сумська сотка» зібрала велосипедистів

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ІНІЦІАТИВА. У межах відзначення 80-річчя утворення Сумської області в Сумах відбувся перший велосипедний заїзд «Сумська сотка». Його мета — популяризувати здоровий спосіб життя, залучити населення до велосипедного руху. Організатори заходу запропонували учасникам два маршрути завдовжки 50 і 100 кілометрів. На старт вийшли понад сто спортсменів й amatorів із Сум, Харкова, Києва, Дніпра, Полтави, Кропивницького та багатьох інших міст, які залюбки подолали обрані дистанції. Вони відвідали

навколишні села, через які пролягали маршрути: Нижню Сироватку, Старе Село, Низи, Лугове та інші. Тих, хто продемон-

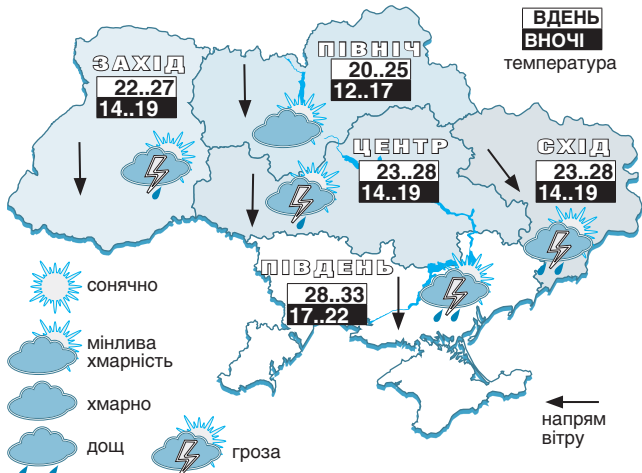
стрував найкращі результати, нагородили грамотами і призами. За словами учасників велосипедної сотки, всі вони одержали

особливе задоволення від такого заїзду, адже зустрілися ті, для кого велосипед — друг і помічник у повсякденні.

Велосипедний маршрут пройшов через села навколо Сум

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 31 ЛИПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+13 +18	+21 +26	Черкаська	+14 +19	+22 +27
Житомирська	+13 +18	+21 +26	Кіровоградська	+15 +20	+24 +29
Чернігівська	+10 +15	+17 +22	Полтавська	+14 +19	+22 +27
Сумська	+10 +15	+16 +21	Дніпропетровська	+15 +20	+24 +29
Закарпатська	+14 +19	+26 +31	Одеська	+18 +23	+29 +34
Рівненська	+13 +18	+21 +26	Миколаївська	+17 +22	+28 +33
Львівська	+14 +19	+22 +27	Херсонська	+17 +22	+28 +33
Івано-Франківська	+14 +19	+22 +27	Запорізька	+16 +21	+28 +33
Волинська	+13 +18	+21 +26	Харківська	+14 +19	+22 +27
Хмельницька	+14 +19	+22 +27	Донецька	+15 +20	+24 +29
Чернівецька	+14 +19	+23 +28	Луганська	+13 +18	+22 +27
Тернопільська	+14 +19	+22 +27	Крим	+17 +22	+28 +33
Вінницька	+14 +19	+23 +28	Київ	+15 +17	+23 +25

Укргідрометцентр

Традиції Залізної дивізії переймає молодь

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

УРОКИ МУЖНОСТІ. На приміщенні станції Вапнярка на Вінниччині встановили меморіальну дошку на честь вояків третьої Залізної дивізії Армії Української Народної Республіки, які впродовж 26—31 липня 1919 року звільнили залізничний вузол від військ більшовицької Росії.

100 років тому влітку українські війська вели важкі бої з червоними за стратегічно важливий вапнярський залізничний вузол. Командир третьої дивізії Армії УНР Олександр Удовиченко, маючи менше війська, обрав тактику знищення ворожих підрозділів по одному. За мужність і відвагу дивізію було удостоєно почесної назви «Залізна». Ця операція стала однією з найбільш вдалих у літній кампанії українського війська й проклала шлях до визволення Вінниці. А її проведення — приклад воєнного мистецтва.

«Це одна зі знакових перемог в українській військовій традиції. Героїзм нашого народу невичерпний. Нині українські військові на сході країни обстоюють суверенітет і незалежність України», — зазначив головний спеціаліст відділу у Вінницькій області Міністерства у справах ветеранів Олег Дмитрійчук.

Учасники заходу пройшли маршем від залізничної станції до будинку культури селища. Відбулася презентація інтерактивної стели про події бою. Цікавий і змістовний тематичний урок для учнівської молоді провели волонтери і співробітники КП «Центр історії Вінниці».

В області цього року планують видати книжкою історичний нарис «Вапнярська операція 1919» у контексті заходів з відзначення 100-річчя Української революції 1917—1921 років та вшанування пам'яті її учасників на Вінниччині.

100 років тому влітку українські війська вели важкі бої з червоними за стратегічно важливий вапнярський залізничний вузол. Ця операція проклала шлях до визволення Вінниці